

Velja po pošti:
 Za celo leto naprej . . . K 26.—
 za en mesec " 2.—
 za Nemčijo celoletno . . . 29.—
 za ostalo inozemstvo . . . 35.—
V Ljubljani na dom:
 Za celo leto naprej . . . K 24.—
 za en mesec " 2.—
 V upravi prejemam mesečno " 1.80
Sobotna izdaja:
 za celo leto K 7.—
 za Nemčijo celoletno . . . 9.—
 za ostalo inozemstvo . . . 12.—

SLOVENEK

Inserati:
 Enostolpna pettirvrtva (72 mm široka in 3 mm visoka ali nje prostor)
 za enkrat po 23 v
 za dva- in večkrat . . . 15.,
 pri večjih naročilih primeren popust po dogovoru.
Poslano:
 Enostolpna pettirvrtva po 40 vta.
 Izhaja vsak dan, izv. eni nedelje in praznike, ob 5. uri pop.
 Redna letna priloga vozni red

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III. Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74. — **Političen list za slovenski narod.** — Upravništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. — Račun poštne hranilnice avstrijske št. 24.797, ogrske 26.511, bozn.-herc. št. 7563. — Upravniškega telefona št. 188.

Pred polomom Italije.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.
 Dunaj, 5. februarja. Uradno se poroča: **Nobenh posebnih dogodkov.**
 Dunaj, 6. febr. Uradno se razglša: **Nobenh posebnih dogodkov.**
 Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

Laško uradno poročilo.
 Dunaj, 7. februarja. (Kor. ur.) Iz vojnega tiskovnega stana objavljajo sledeče laško uradno poročilo:
 4. februarja: Ponoči na 2. t. mes. je podvel sovražnik, ko je prej poškodoval z ročnimi granatami naše postojanke na Col di Lana (zgoranja dolina Cordevoles), ljut napad nanje. Odbili smo ga. Zjutraj so dognali naši poizvedovalci, ki so prekoračili naše črte, ne da bi se drznil sovražnik jih nadlegovati, da je imel sovražnik ponoči težke izgube. V odseku Tofana (zgoranja dolina Boite) je razkropil ogenj našega topništva sovražne čete in jim je zadal težke izgube. Na bojni črti ob Soči živahen sovražni topniški ogenj, posebno na kraje. Naše topništvo je odgovarjalo na ogenj in je otvorilo zapiralni ogenj na umikalno črto. Dva sovražna letalca sta metala bombe na Giorgio v laguni pri Građu.

Opis boja na Col di Lana ne odgovarja dejstvom. Dogodki so se razvijali tako-le: Ponoči na 2. t. m. je nek mal oddelek presenetljivo napadel italijansko podkopno postojanko na strmini Col di Lana. Napad se je posrečil. Ujetniki izpovedujejo, da so naši popolnoma presenetili laško posadko. V krvavem ročnem metezu so naši, ki so vrgli nad 200 ročnih granat, vzeli postojanko. Padel je sovražni poveljnik, neki podporočnik, ubitih je bilo 50 do 60 Italijanov ali pa ranjenih, 16 neranjenih mož so naši ujeli, pobežnilo je le malo sovražnikov. Skoraj popolnoma so naši uničili italijansko postojanko z 19 položenimi minami. Ker so se bližala izdatna sovražna ojačenja in ker se je izpeljala naloga, se je umaknil oddelek zopet v našo bojno postojanko. Lastne izgube: dva moža lahko ranjena. Italijani so pričeli porušena kritja 3. februarja zopet graditi.

Dunajski župan poročal cesarju o svojem posetu laškega bojišča.

Dunaj, 5. februarja. Cesar je zaslišal danes v trideseturni avdienci dunajskega župana dr. Weiskirchnerja, ki je poročal o svojih doživljajih in vtisih na južnozahodni bojni črti. Cesar je priznal izredne zasluge Dunajčanov in se je veselil, ko je

čul, da žive Deutschmeisteri z Dalmatinci naravnost bratovsko. Cesar je opozarjal na odlične čine tehnik v tej vojski, pohvalil je izredno spretnost zdravnikov in odlični razvoj sanitete. Ponovno je opozarjal na požrtvovalno domoljubnost Dunajčanov in izjavil upanje, da dunajsko prebivalstvo vzdrži do srečnega konca. Cesar izgleda prav dobro in se najbolje počuti.

Luigi Barzini o Oslavju.

Oslavje je ključ v Gorico. Odtod strahoviti italijanski napori, da tu prodro. A vse neizmerne krvne žrtve so bile doslej zaman. Zanimivo je, kaj ve o Oslavju povedati najznamenitejši italijanski poročevalec Luigi Barzini, ki se je po večmesečnem molku sedaj prvič zopet oglašil v »Corriere della Sera«. On piše:

»Nihče si ne more predstavljati, kakšen je bil ta kosec zemlje, predno je prišla vojna. Vse je tu opustošeno, zdrobljeno, porušeno, pomešano in stepeno. Tu ni več nobene hiše, nobenega drevesa, nobene ceste. Zemlja sama s svojim koreninjem, ki kipi iz nje kakor drobovje, je gola in neplodna kakor v sivi davnini. Neredno in čudno gre po njej sled odigranih bojev, kakor valovita črta haloge in razbitkov, ki jih riše morje na obali po viharjih nočeh. Držati te postojanke tukaj je težje, nego jih osvoboditi. Nobeden obeh nasprotnikov se ne more radovati trajne posesti. Tekom kratkih ur je romalo Oslavje mnogokrat iz ene roke v drugo, nekoč štirikrat zaporedoma! In vendar je to tukaj majčkena fronta treh kilometrov, toda trije peklenški kilometri so to, na katerih se postrelja več municije, nego je drugače porabi cela vojska.

Ko sem prvič prišel v postojanke pred Oslavjem, mi je legla na prsi mora, ki me poslednji več zapustila. Bilo mi je, kakor bi šel v kako pravljico žrelo smrti. Bilo je ostro, megleno, grozljivo bojno jutro, v katerem je vse dobilo divje obrise. Strahotne jame, ki so jih izkopali avstrijski 30-5 cm izstrelki, zijaajo v tleh. Postale so jezera, v katerih se zrcalijo čudne, grbave vojaške sence, težko optrane, nizko sklonjene, umikajoče se izdajskim jamam korakajoč posamezno drug za drugim. Strma reber se odpre pred njimi in takoj nato izginejo vsi ti ljudje, kakor bi jih požrla globočina. Po mehkem, sluzavem glenu se spuščajo nizdol, pogrezujoč se skoraj v niem, spolzi jim, padajo ter si podajajo blatne roke, da drug drugemu zopet pomagajo kvišku. Nihče ne izpregovori več besede. Tu so že v območju sovražnega ognja. Temne globine se razgrinjajo, mrzlo zroči gorski vrhovi stopajo iz megle, turbrne skalne stene vežejo nase pogled, trda, brezbarvna in žalostna gorska pokrajina z razpokami in grapami se kaže

tem brezupnejše, čim bolj se umika megla. Nepravilnost v zgradbi, nerednost v rogličastih tvorbah vlada tu v očigled Oslavju, kakor bi bilo to sedlovje med Sabotinom in Podgoro eno edino mirišče podrtih gorskih velikanov. Kakor morski valovi se zaaganjajo v globini mali oslavski grički ob ostre čeri gladko dvigajočega se Sabotina.

Oslavje se je imelo zopet osvojiti, Oslavje, ki je bilo pred osmimi dnevi zavzeto in po 24urnem ogorčenem odporu pod uničujočo ognjeno točo zopet izgubljeno. Tu se vrši borba v še nekrščeni pokrajini. Nihče ne pozna imen mnogoštevilnih vrhov. Zemljevidi jih ne imenujejo, in kdor jih je poznal, je morda že davno mrtev. Kraj se imenuje z »nom de guerre«, s pravcatim vojnim imenom, za vrhove mora zadostovati številka meterske višine. Levo od nas leži postojanka pri »Beli plahti«, ki ima svoje ime po apneni beli razvalini, ki se dviga iznad sive enoličnosti svoje okolice kakor razgrnjena rjuha. Ljudje iz »Bele plahte« imajo danes zavzeti kopo 188, ki se naslanja na »Telebasteža Bošnjaka«. Na oni skalni podvesi je stal novembra na straži bosenski vojak. Nekega jutra bogsigavedi zakaj, se je uspel v polni velikosti na rob rova. Videti je bil orjašk, ko se je njegova postava risala proti nebu, pravi ober. Zadela ga je krogla in stegnjeno podolgem je njegovo truplo dolgo ležalo na mestu. Odslej je služil kot krajevna označba in vojni krik sem in tja zaaganjajočih se množic je mnogokrat motil spanje »telebasteža Bošnjaka«. Zraven stoluje Oslavje na nizkem gorskem hrbtu. Granate tu niso razbile samo hiš, marveč so razkrile tudi temelje, tako da so videti bele razvaline v rdečkasti zemlji kakor slabo, polomljeno zobovje, od katerega vise cunje raztrganega zobnega mesa. Zaključek na desni tvori Podgora, ki stoji razrita in kadeča se kakor vulkan. Vrednost tega kosčka zemlje je v tem, da nudi možnost, obvladati od tu Gorico. A to so vroča tla, na katera se dospe le z največjimi težavami in kjer je mnenje nekaj strahovitega. Avstrijci obvladujejo vsako gubo, vsak used, morejo obstreljevati Oslavje od spredaj, od strani in celo od zadaj s svojimi neizsledljivimi baterijami, ki jih imajo zakopane nekje pri Plaveh, na Sv. Gori, na Sabotinu, na Kuku, na Sv. Gabrijelu.

Čim svetlejša postaja, tem številnejše vstajajo obrambne črte Avstrijcev. Nove in vedno nove postojanke se dajo spoznati. Mnogokod so prirejeni prekopi v osmih vrstah drug nad drugim z zraven spadajočimi žičnimi ovirami, kakor velemetno napravljeni vinogradi. Kako naj tu uspe napad? . . .

Dolgo je bilo treba čakati, napetost je stiskala srce, jemala dih. Z vsako minuto

je bil pritisk težji, neznosnejši. Za Oslavjem so se svetile bele hiše v Gorici, tako blizu, da bi jih dosegel z roko, in vendar tako daleč. Tu krik: začeli so se vpenjati! . . . Napad se kreče po gori navzgor. Pokriti z glenom, vsak korak v nevarnosti, da se zvrnejo nizdol, z od zemlje zamazanimi puškami se prebijajo vojaki v rojih skozi žične ovire. Sunkoma gre dalje, z minute trajajočimi odmori, v katerih zastane vsak gibljaj. Poln muke in vendar veličasten je ta prizor. Oglušujoče je donelo prasketanje pušk, še strašnejše je bilo nabijanje strojnih pušk. Od časa do časa je zgrabil veter kak plašč, ki je potem kakor ptič z razpetimi peruti padel v globino. »Za božjo voljo!« šepetejo blede ustne, »vračajo se!« Toda niso se vrnili, ohrabрили so se in se vspeli iz jarka v jarek, kakor na klinih nebeske lestvice.

Tako je bilo Oslavje zopet osvojeno. Toda ne smemo se slepiti, da je s tem zapečaten njegov usoda. Ljutejše nego kdaj se je te dni vnel boj zanje.

Barzini je imel prav, da je svaril svoje pred prevelikimi nadami: tudi topot Italijani Oslavja niso obdržali.

Zagora.

Mrtva vas. Njeno ime ni tako znano kakor mnogi kraji na nemški zapadni fronti, kakor Dixmuiden in Loos, kakor Souchez in Loretto; toda tudi njen list v zgodovini sedanje vojne je napojen s krvjo. Vroči, ogorčeni boji so se vršili za posest male vasi in valovili cele tedne sem in tje; niso je štedili v teh bojih in ostalo ni od nje drugega nego razvaline. In pri tem niti še ni tako dolgo tega, ko je Zagora s svojega skalnega sedeža ponosno pozdravljala v soško dolino ter so se naši ljudje krepčali z grozdiem in smokvami, ki so zorele v poznojesenskem solncu. Tedaj je prišla tretja soška bitka, v kateri so hoteli Italijani z vso silo tukaj prodreti. Vedno iznova so bobnali najtežji topovi na vas in vedno iznova so naskakovali Italijani v celih polkih. Sedaj je bila naša, sedaj zopet italijanska, za vsako posamezno hišo se je vršila posebna bitka. Deutschmeisteri in Dalmatinci, Rumuni in Bošnjaki so v stotinah umirali tukaj, dokler niso končno boji onemogli ter je nastalo nekako ravnotežje — frontna črta, ki je šla in gre še danes sredi med razvalinami nekdanje lične vasice. V nepravilnih krivinah in vijugah teko naše postojanke skozi kraj. Tu smo ojačili neporušen zid z vrečami peska in brambnimi ščiti, tam smo se zakopali v grobljo, ondi smo morali razstreliti kamenje, da smo si mogli napraviti primerno obrambno črto. In kakor so se nasprotniki v jesenskih bojih zagrizli drug v drugega, tako se še do da-

LISTEK.

Povest o življenju jetnišva.

Preden začnem kaj pisati o mojem življenju, ki sem ga preživel v tem dolgem in težavnem letu, vam omenim, kako težko sem se ločil od mojih domačih, posebno pa od svoje matere in očeta, ki sta me vzgojila. Z veliko žalostjo sem se poslovil. Odsel sem od doma, borit se proti sovražniku. Napovedal nam je naš stotnik, ki smo ga imeli v bataljonu, da bomo šli na bojišče. Nastopili smo dan 20. decembra leta 1914. Poslovili smo se od vseh slovenskih fantov Ljubljancev, posebno pa od naših ljubljanskih domobrancev. Odpeljali smo se iz Ljubljane dne 20. decembra leta 1914 ob pol 9. uri. Vlak je zažvižgal in odrinili smo iz Ljubljane proti Stajerski in potem na Ogrsko. Kmalu so potekli dnevi, ki smo jih preživeli na vlakcu. Nato so pa prišli drugi časi. Začeli smo marširati po blatu in snegu; brodilni smo po cesti do kolen blato, tako da je bilo res težavno za marširati. Pa vse smo prestali, čeravno je bilo težko.

Prišli smo s sovražnikom v ognju skupaj dne 25. decembra 1914. Marsikateri naših fantov je že žrtvoval življenje za domovino, mene pa ie takrat še Bog ohranil.

da nisem dobil nobene poškodbe. Prišli smo pa drugič v ogenj dne 28. decembra, tedaj me je zadela sovražna krogla v nogo, tako da nisem mogel uteči sovražniku. Z zelo žalostnim srcem sem moral čakati tistega trenutka, ko me dobi sovražnik v roke. Poskušal sem uteči, ali zaman, noga je bila preveč poškodovana. Sovražnik se je približal našim okopom, in tako sem bil v ruskih rokah.

Najprej so prišli kozaki, ki so mi pobrali precej denarja in še več drugih stvari; posebno so pa planili na konzerve, ki sem jih imel pri sebi in pa nekaj špeha. To so pobrali in odšli, mene pa pustili ležati v mrazu in v snegu. Žalostno smo se ozirali za našimi hrabriimi fanti, ki so odšli mi smo pa morali ležati v blatu in krvi in pričakovati sovražnika. Za kozaki so prišli ruski sanitejci. Ti so nas obvezali in znesli doli v požgano vas. Tam sem ležal na slami; kri mi je tekla vedno hujše, tako da mi je vzelo vso moč in slabosti so me obhajale. Naenkrat zagledam, ko so pripeljali enega naših oficirjev, bil je precej težko ranjen v roke; zdel se mi je znan. Vpraša me, od katere kompanije sem; hitro mu povem: od prve in četrti vod. On je bil pa od naše kompanije od 2. voda praporščak. Samo to mi je bilo težko, ko se nisva mogla zgovoriti, kako je prišel sovražniku v roke. Bil je odkrit; ni imel nobene kape, da bi se pokrnil. Prosil me je,

če mu dam kapo; res sem se ga usmilil in mu dal kapo z glave. Jaz sem imel še eno gorko kapo, da sem se pokrnil z njo. Mislim sem si: saj jaz bom že prestal, čeprav nimam kape; on je bil pa zelo hvaležen zato, ker sem bil tako usmiljen, da sem mu dal kapo z glave. Nato sva se pa tudi midva ločila. Njega so odpeljali naprej, pa ne vem, kam in ne, kako se godi z njim.

Mene so nato odpeljali v Krosno; vozili smo se do tu dva dni kar naprej in prišli ponoči o polnoči ravno na novega leta dan. Tam sem prestal operacijo in potem ležal 14 dni v Krosnu. Bilo je tam zelo slabo; ležali smo na tleh, uši smo imeli toliko, da bi nas kmalu snedle. Pretekli so tisti dnevi in odpeljali so nas v Kijev. Tam sem prišel z mnogimi našimi vojaki skupaj. Pa tudi tam nisem bil dolgo.

Peljali so nas v Moskvo. Vozili smo se tri dni v živinskih vagonih; treslo se je tako, da sem komaj prestal tiste tri dni. Ko smo prišli tja v Moskvo, so nas djali v neko šolo; tu je bilo boljši, tako da je bilo že za prestati.

Od tam sem pisal domov, pa nisem nič zvedel, če so kaj dobili pisma od mene, ker jaz nisem dobil nobenega od doma.

Pretekli so tudi dnevi, da sem šel iz Moskve. Bil sem tam štiri mesece in pol v špitalu, tako da so se zacelile moje rane. O Veliki noči smo dobili nekaj od Rdečega križa, tako da smo se spominjali naše Ve-

like noči. Bil sem tudi pri spovedi za Veliko noč. Spominjal sem se na domače; kako veselo mora biti doma, ko praznujejo praznike in domači hiši, jaz sem pa moral biti v tujih krajih.

Šel sem iz Moskve 29. maja 1915. Sedaj se je pa začelo drugačno življenje. Odpeljali so nas iz Moskve v Pereslav. Tam smo bili v fabriki. Ležali smo na tleh, na golem; nobene reči nisem imel za podse. Za živež smo imeli konjsko meso, pa še tega je bilo malo. Za deset mož en funt mesa. Zjutraj smo dobili malo kuhane vode, s čimur smo morali prestati do pol dneva. Za kosilo smo dobili 1 funt mesa za 10 mož, malo smrdeče juhe in kašo, ki je bila vedno za prikuho. Kruha smo prejeli dva funta za en dan, ki pa bi ga ne jedel, če bi mi ga kdo prinesel v moji domači hiši. Bil je iz otrobov in s špehom namešan; časih smo tudi miš notri dobili, pa nismo nič na to gledali, jedli smo vseeno. Tudi sladkorja smo dobili za 10 dni pol funta. Grizli smo ga pri čaju, pa malo kruha zraven. Pomisliti je treba, kako težko je to za takega, ki je bolj slab. Prati nismo mogli, bili smo zelo umazani. Časih so mi prišle solze v oči, ko sem se spomnil, kako so mi doma mati vse oprali; zdaj moram pa biti strgan pa umazan za pasti uši. Jedlo nas je po deset skupaj iz ene skledje. V juhi je bilo skoro vsaki dan zelje, ki je bilo tako grdo, da bi ga ne jedel.

nes niso izpustili. Na trideset, štirideset korakov si leže nasproti, na nekem mestu imajo celo skupno žično oviro. Vsled te kratke oddaljenosti je seveda svoboda gibanja skrajno omejena, posebno še, ker so desno nad nami na pobočju italijanske postojanke, ki nas popolnoma obvladujejo od strani. Zato je treba biti podnevi lepo skrit, ako se nočeš seznaniti z italijansko kroglo iz puške ali ročno granato; izprehod treba opraviti v noči in megli. V temi se ne vidi veliko, zato z veseljem pozdraviš megleno jutro, ko se dvigajo iz Soče debele sive sopare ter zavijejo vse v neprozorne oblake. Potem brzo priležeš iz svojeje kritja in se nekoliko ozreš po okolici. In kaj vsega ne vidiš tu! Pravo bojišče. Pred žičnimi ovirami leži deset, dvajset in več mrtičev, nekateri mirno z naperjeno puško, kakor bi še živeli, drugi grozovito razmesarjeni, z zijajočimi ranami in odtrganimi udi. Tam leži kup mrtvih, v naglici površno s skodlami pokritih, ondi je eden zagoden med tramovjem porušene hiše. Tudi oni-le, z vejami pokriti vodnjak služi kot vlažen grob celi vrsti vrljih borcev. In koliko drugih utegne biti pokopanih v razvalinah!

In potem, koliko različne opreme leži tod okrog! Cel bataljon bi mogli Italijani nanovo opremiti. Čepice, plašči, pelerine, puške, bajoneti, lopate, pasovi, patronske torbe, vojne steklenice, skledice, nahrbtniki, odeje, šotori in predvsem množine municije. Cele zaboje smo nabrali. Tu v zidni vdolbini, lepo pripravljena za boj, municija za puške in italijanske ročne granate. Čisto prijazno za oko, malone kakor otroška igrača, zgoraj siva, vsebine polna glava na okroglem lesenem ročaju s pisanim platenim plaščkom. Ob prvi priložnosti bomo Italijanom vrnilo par tu pozabljenih »igrač«.

Listnice, molitveniki, polkovna povečja nam pridejo v roke; potem pa zopet zadenemo na predmete, ki nas spominjajo na to, da ni bila vedno vojna, da so tu nekoč domovali mirni vaščani. Tu je prastara leščerba, ondi tehnična, tam molit iz groblje samokolnica. Če se nekoč vrnejo posestniki teh zemljišč, kaj poreko? ...

»Berliner Tagblatt«.

Laško poročilo o našem posetu vzhodne laške obali.

Rim, 4. februarja. (Kor. ur.) »Agenzia Stefani« poroča: Sovražne ladje so obstreljemale včeraj ob 7. uri zjutraj pristanišče San Vito Chietino in železniške naprave Ortone. Škoda je le lahka. Prebivalstvo se je tako držalo, da se mora občudovati. Z raznih točk obali so streljani mornariški topovi krepko na štiri ruske podpirane po neki križarki, in so prisilili sovražno brodovje, da se je moralo odpeljati.

Laži o izgubah naših letalcev.

Dunaj, 7. februarja. (Kor. ur.) Iz vojne tiskovnega stana: »Corriere della Sera« je objavil 8. m. članek dopisnika Civinija o nekem avstrijskem letalcu, ki naj bi bil pobegnil, kakor je pripovedoval, zato, ker ni hotel iti kot inštruktor o letalstvu v Sofijo. Ta letalec naj bi bil tudi pripovedoval, da se imela c. in kr. čete pri Gorici velike izgube letalcev in letal. Kar trdi ta poročevalec, je neresnično od prve do zadnje besede. Med avstro-ogrskimi letalnimi četami, ni niti enega slučaja dezertacije. Pribije se tudi, da se Lahom dozdaj ni posrečilo, da bi bili osvoili pri Gorici kako naše letalo ali da bi bili usmrtili kakkega letalca.

»Avanti, signor capitano!«

Poročevalec »N. Fr. Pr.« javlja s soške fronte 4. t. m.:

Megli, ki je trajala cele tedne, je sledilo v nedeljo zjutraj prekrasno pomladno vreme. V safirnosinjih valovih Adrije se kopljejo zlati solčni žarki in prebivalstvo Trsta se raduje krasne predpomladi.

Globoka tišina vlada na celi soški fronti in razen običajnih artiljerijskih bojev in brezpomembnih majhnih podjetij potekajo dnevi brez posebnih dogodkov. V najsprednejših postojankah na Doberdovski planoti, ki tuintam niso več oddaljene druga od druge kakor 40 korakov, ne pade cele dni noben strel iz infanterijske puške. Stalni neuspeh demoralizira celo najhrabrejše čete. Disciplina Italijanov, ki so prišli do spoznanja, da stoji tudi naša soška fronta skalnotrdno, je popustila. Pretresljiv dokaz za to sem doživel včeraj pri naših postojankah na kamenolomski višini.

Iz 40 korakov oddaljenih italijanskih strelskih jarkov je zadonel v mraku povelje »Avanti!« Naši, vedno pripravljene na skok, so zgrabili za puške in čakali na naskok. »Avanti! Avanti!« je glasno zadonelo z one strani, toda klicu je sledila popolna tišina. »Avanti! Avanti!« vedno isti glas, ki je tudi sedaj ostal brez odmeva. Naši so prežali kakor lovci na zlahtno divjačino.

Z one strani je sedaj zadonel drug glas: »Avanti, signor capitano!« je zaklical nekdo. Čez nekaj hipov se je prikazal na robu italijanskega strelskega jarka mlad stotnik s potegnjenim mečem. »Avanti!« je še enkrat zakričal in se ozrl, toda italijanski vojaki se niso ganili. Sam samec je stal na kamenolomski višini nasproti zakopanemu sovražniku. »Avanti, signor capitano!« so vpili niegovi lastni ljudje vedno glasneje in stotnik je napravil nekaj korakov naprej. Strel ga je zadela v sence in ga pri prici ubil. Sedaj je zadonel iz italijanskega strelskega jarka zopet glas, ki ga je vnmal k naskoku — sedaj mu je izrekal priznanje: »Bravo, signor capitano!« se je čulo daleč naokrog.

Mrtvi stotnik je ležal do trde teme. Potem so spravili njegovo truplo skrbno v strelski jarek, in njegovi vojaki so ga pokopali, lastni ljudje, ki niso hoteli z njim umreti.

Razbit italijanski avtomobil. — Italijanski poročnik iz Trsta izvršil samoumor. —

Nadvojvoda pel hrvatsko pesem.

Prof. Lovrić poroča v »Našem Jedinstvu«:

17. januarja: V mraku je poizkušal Italijan navaliti na naše pri Z. Tu so se naša nameštrila na ponosne Bošnjake in kršne Hercegovce: O njih mi je ravno včeraj rekel njihov junaški poveljnik Sch.: »Moji Bošnjaki so junaki prve vrste. Njihovemu junaštvu se imam zahvaliti, da morem brez skrbi spat!« Sovražni napad je bil odbit, pa kakor bi to ne bilo zadosti, je stotnik Ric., znan še iz srbske vojne, s svojo strojno puško zvrnil italijanski avtomobil in pobil vse, kar je bilo v njem.

Poročnik Muh. C. Sn. P. je s petorico svojih junakov ujel trideset Italijanov, med njimi tri častnike. Italijanski poročnik, po rodu iz Trsta, se je sam ustrelil, da bi ne prišel v naše roke.

23. januarja: In zopet priznanje junaškim sinovom hrvatske matere! Pred kratkim je došel semkaj Nj. c. in kr. Visokost prejasni gospod nadvojvoda Leopold Salvator, ljubimec našega Zagreba, da se divi

svojim Hrvatom iz Banovine in Dalmacije. S pravim zanosom je govoril o njih, jih obsipal s pohvalami in jih v zvezde koval; ni se mogel dovolj načuditi njihovemu držanju in junaštvu. Ko je godba zasvirala našo liško koračnico, jo je prejasni gospod sam spremljal s petjem.

× × ×

Rimski posveti.

Lučano. V Rimu se izvzemši Orlanda nahajajo vsi ministri. Minister javnih del in železniški ravnatelj proučujeta kako bi se rešilo vprašanje o transportnih težkočah. Dne 4. so se posvetovali Salandra, Carcano, Cavaola, Corsi in vojni minister Zuppeli, ki se je prej razgovarjal s Sonninom in se je podal nato k Salandru.

Salandrovi dnevi šteti.

Lučano, 6. februarja. Zadnja tekoma današnjega dne došla poročila soglašajo, da je položaj Salandrovega kabineta postal skrajno kritičen. Nezadovoljnost v Italiji se ne kaže samo v ostrih komentarjih časopisja k govorom ministrskega predsednika, marveč tudi v odkritih viharnih izrazih prebivalstva proti vojski. Nejevolja laškega ljudstva se pa obrača tudi proti kroni, kateri tudi predbacivajo sokrivdo na neuspehih na vseh italijanskih frontah. To je tudi vzrok, zakaj da je Salandra v svojem turinškem govoru posebno opozarjal, naj monarhisti krepko drže skupaj. Republikanci, ki so že od začetka vojske proti vladi, pridobivajo vedno več tal. Dnevi Salandrovega kabineta so šteti. Če se bo odstop vlade še kaj zavlekel, se bo to zgodilo le vsled težavnega vprašanja, kdo naj prevzame Salandrovo dedščino.

Ljubosumnost med laškimi strankami.

Lučano. (Kor. ur.) Časopisje demokratske levice in nacionalistov očita Salandri dalje, češ da je odlikoval liberalno stranko v svojem turinškem govoru.

Težave Italije.

Bern, 7. februarja. (Kor. ur.) »Temps« izvaja: Zelo važno vprašanje o premoži povzroča splošno industrijsko in gospodarsko krizo. Vlada se s tem vprašanjem zelo peča, a zanima se za to vprašanje ravno tako gospodarski, politični in vojaški blok sporazuma. List zagovarja glede na visoke voznine angleško vlado, češ, da podraženje voznine ni odvisno od volje angleških ministrov.

Navdušenost Italijanov za sporazum se ohlaja.

Budimpešta. V »Giornale d' Italia« se pritožuje neki angleški časnikar, da narašča v Italiji Nemcem prijazno gibanje. Graja, ker tako sodi večina italijanskih uradnikov in uslužbencev, večina armade in skoraj vsi družabni sloji. Poziva laško vlado, naj nastopi proti tem pojavom. Neki italijanski poslanec pa odgovarja Angležu v istem listu, da o obstoju Nemcem prijaznega gibanja ne dvomi, a edino protisredstvo je večja sloga v sporazumu.

Spor med vlado in generalnim štabom.

Curih, 6. februarja. Milanski listi pišejo, da je govor ministrskega predsednika Salandre napravil težak vtis. Govori se o sporu med vlado in generalnim štabom. Salandra je s svojim govorom v Turinu hotel opozoriti framasonsko vlado na izpremembo razpoloženja v Italiji.

Vojna utrujenost v Italiji.

Berlin, 7. februarja. (Kor. ur.) »Vossische Ztg.« poroča iz Curiha: Sotrudnik »N.

Züricher Ztg.« poroča z ozirom na lastna opazovanja, da so v Italiji že z ozirom na vojsko izredno močno utrujeni. Preobrat je posebno zanimiv z ozirom na iredentiste in na neodrešence v južni Tirolski in na Primorskem.

Za ožji stik med Italijo in Francijo.

Lučano, 7. februarja. (Kor. ur.) Minister Barzilai, ki je napovedal političen govor v Parmu, javlja, da ne zapusti Rima, dokler ga ne obišče francoski ministrski predsednik. Z ozirom na ta poset ponavljajo italijanski republikanci in prijatelji Francije staro zahtevo, naj Italija kar najhitreje napove vojsko Nemčiji. Francoski poslanec Marcel Cachim pa dela v Rimu na to, da bi ustanovili italijansko-angleško parlamentarno zvezo. Zunanji minister Sonnino je odgovoril Cachinu, ko mu je ta izjavil, da sta zvezi pritrdili francoska in angleška vlada, in da želi vedeti, kako sodi o zadevi italijanska vlada, kakor poroča »Secolo«, da ima gotove pridržke nasproti zvezi in da nikakor ne želi, da bi pritegnili ali kamorkoli vezali italijansko vlado.

Angleži sprejemajo bankovce Senusov na jezo Lahov.

Lučano, 7. februarja. (Kor. ur.) Poslanec Soderini opozarja v »Giornale d'Italia«, da angleško-egiptovska vlada ne priznava libijskih italijanskih podanikov, pač pa priznava popolno veljavo bankovcem, ki jih je izstavil veliki Senuz, ki so kolkovani z napisom: Slavna senuzijska vlada.

× × ×

Zaplamba premoženja italijanskih veleizdajcev.

Inomost, 5. februarja. Uradni list »Bote für Tirol und Vorarlberg« razglasa sklep tukajšnjega deželnega sodišča, da se radi veleizdajstva zapleni premoženje naslednjih oseb: Guido Larcher, trgovec in veleposestnik v Lamarju blizu Tridenta; dr. Iv. Ambrosi, veleposestnik v Pezizzanu na Sulzbergu in Ivan Pedrotti, veleposestnik, rojen v Roveretu, pristojen v Trident. Tem trem iredentistom se je veleizdajstvo dokazalo, a so pravočasno ušli v Italijo. Posebno veliko vlogo je igral v italijanskih Tirolah Larcher, ki je bil mnogo let načelnik »Societa degli Alpinisti Tridentini«.

Vojska z Rusi.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 5. februarja. Uradno se poroča: Nobenih posebnih dogodkov.
Dunaj, 6. febr. Uradno se razglasa: Nobenih posebnih dogodkov.
Namestnik načelnika generalnega štaba. pl. Höfer, fml.

NEMSKO URADNO POROČILO.

Berlin, 5. februarja. Veliki glavni stan: Na fronti nobenih posebnih dogodkov. Neko naše letalo je napadlo utrdbo pri Dvinsku.

Berlin, 6. febr. Velik glavni stan: Nobenih važnih dogodkov.

Vrhovno vojno vodstvo

× × ×

RUSKO URADNO POROČILO.

Petrograd, 3. febr. (K. u.) Iz bojnege odseka generala Plewe se poročajo z večerajšnjim dnem sledeča dejstva: V pokrajini med jezerom Babit in cesto v Mitavo smo prekoračili žične ograje Nemcev in

če bi ga gledal. Če sem bil pa lačen, sem pa jedel. Dobil smo časih tudi črve notri.

Enkrat jim je zmanjkalo drv za kurjavo. Nagnali so nas vse: tisti, ki so bili bolj zdravi, so jih morali voziti dva kilometra daleč, mi pa smo jih doma skladali. Bil sem zelo slab, ali moral sem, drugače sem jo pa dobil s pasom po grbi.

Ako smo čuli, da naši v Galiciji za Rusom gredo, se nam je dobro zdelo, toda za nas je bilo potem slabše. Kmalu so nam vzeli vsaki dan sladkor in pol funta kruha. Namesto mesa so nam dali ribjo juho, ki je pa tako smrdela, da je nismo mogli jesti. Pozneje pa tudi ribe nismo dobili; namesto nje smo imeli z oljem zabeljeno zelje na juhi. A če so bili naši v Galiciji »forikal«, bolj so nas tam zaničevali, in suvali in očitali so nam vedno, kar smo pojedli. Oh, kolikokrat sem se spomnil na dom in premišljeval, kako je doma, kako je drugim našim fantom. Velikokrat sem molil, da bi me Bog rešil iz ujetništva.

Kar naenkrat je prišlo, da bomo morali v Azijo, vsi, ki ne morejo delati in pa, ki nočejo. Res smo se kmalu pripravili na odhod. Vedeli pa nismo, zakaj gremo tako hitro. Pa smo kmalu zvedeli, zakaj moramo v Azijo; šli smo zato, ker so bili naši in Nemci že blizu Varšave. Napotili smo se z Pereslava in se peljali v Moskvo, kjer smo čakali na vlak; en teden smo čakali, nato smo ležali na prostem, ker ni bilo za vožnjo. Naša vožnja, kajti bilo nas je 8000. No, prišlo je, da so nas peljali na kolodvor, po 100 mož skupaj. Začelo se je življenje, kakršnega še nisem doživel. 14. junija smo priniili iz Mor' ve. Prvi dan nismo dobili

nič jesti, in tudi peljali se nismo daleč. Prišli smo na eno postajo, kjer smo čakali 6 ur, da so mogli iti drugi poštni vlaki naprej. Takrat so vozili civiliste iz Varšave. Tam se je tudi primerilo, da nismo smeli imeti vagonov odprtih, ker so civilisti tlačali kamenje v vagonce. Enemu je priletel kamen v glavo tako, da je obležal nezavesten na tleh. Drugi dan smo pa že dobili malo za jesti, tretji dan pa zopet nič. Četrty dan smo se pripeljali do reke Volge, tam smo dobili malo jesti. Peljali smo se vedno dalje. Šli smo čez reko Volgo; tu smo se peljali čez tak most, ki je dva kilometra dolg in je zelo imenitno narejen. Sedaj smo se pa vozili po sami puščavi in ravnini; nisem videl nobene druge reči, kakor sam pesek. Malo se je videlo porašeno s travo, pa še ta je bila suha. Videl sem tu žalostno: ljudje bivajo pod zemljo ali pa imajo narejeno iz blata bivališče. Videl sem same kamele in ovce, ki so se pasle po planoti in obirale suho travo. Res, žalostno je videti take reči, kakršnih še nisem videl. Ljudje so skoraj nagi, nimajo oblačila, črni so tudi, kakor zamorci. Ne raste pa tam nič drugega, kot suha trava. Vozili smo se že deset dni, potem smo se pa začeli voziti po Aziji. Tam se je začelo trpljenje. Vročina je bila taka v vagonih, da ni bilo za prestat. Preteklo je 15 dni, ko smo se vozili, potem smo pa prišli v Azijo v Skobelevo, to je blizu perzijske in kitajske meje. Peljali so nas res do konca ruskega ozemlja; niti en kilometer ne vozi več vlak naprej. Šli smo iz kolodvora v barake; tam se je pričelo najhujše življenje. Barake so iz samih krainikov. Zelo se mi je sto-

žilo po domu, ko sem zagledal posteljo, kakršne še nisem nikoli videl. Nekaj sem dobil Slovencev tam; segli so mi v roke, in kar vsem so prišle solze v oči. Videl sem, da jim mora biti slabo. Povedali so mi, da ne morejo nič spati od same vročine. No, pa sem tudi jaz poskusil to vročino. Takoj drugi teden, ko smo prišli tja, je pa prišel telegram, da morajo vse invalide poslati domov v Avstrijo. No, res so nas popisali, ali šli pa še nismo takoj; so nas pustili še precej dolgo v Aziji. Zmerom sem molil, da bi me Bog ohranil tiste hude bolezni, ki je tako strašno podirala naše uboge vojake. Ta bolezen, ki je naše tako morila, je tifus. Veliko se jih je preselilo na oni svet zaradi te strašne bolezni. Tudi mene je zadelo nesreča, da sem imel to bolezen; skoro 14 dni me je mučila. Mislim sem, da me bo spravila na oni svet, pa vseeno me je še Bog ohranil živet na tem svetu. Jesti nisem mogel nič, bil sem tako suh, da nisem bil človeku podoben. Za jesti smo imeli kamelno meso; na juhi je bila kaša ali pa zelje, pa še to je bilo gnilo. Kašo smo dobili tudi za večerjo, bila je z oljem zabeljena. O tem sem živel cel dan. Vode nisem smel piti, zato ker je bila škodljiva. Če bi imel kaj denarja, bi si že lahko kaj kupil; ker pa nisem imel nič, sem moral shajati pa s tistim, kar so mi dali Rusi. Kmalu nato sem pa začel pobirati skorje od kruha po barakah, tiste, ki jih ni mogel nobeden več jesti, in sem nosil v mesto enemu Turku, ki jih je imel za živino. Prodajal sem funt za 1 kopejko (kopik). Enkrat sem jih nabral celih 20 funtov. Ko sem hotel nesti v mesto, me je pa ustavila

ruska straža, in ni mi pustila nesti; prosil sem ga, ali on mi ukaže stresti v graben. Seveda mi je bilo to težko, ker sem se tako trudil za te skorje. Še sem ga prosil, da naj me pusti. Nato pride nek ruski civilist in mi je vzal skorje, dal mi je zanje 25 kopejk. Za ta denar sem kupil papirja, da sem lahko pisal domov.

Zelo je težko to, da če sem hotel pisati domov, sem moral prodati kruh, in biti zato lačen. Bili smo pa v takem, da se človek ne sme spominjati. Pozabiti pa se seveda na to ne more, kaj sem moral prestat. Bili smo med samim gorovjem. Na eni strani je bilo uralsko gorovje, ki je tako visoko, da človek ne bi verjel, da je na svetu tako gorovje; visoko je 5000 m, povrhu pa je pokriva sneg po letu in po zimi. Bili smo od tistih gora proč približno kakih 40 km. In od teh gora dobivajo vode, da jo pijejo in prilivajo z njo; to je sama snežnica. To vodo smo morali piti tudi mi. Dežja pa ni tam skoro nič; to leto, ko sem bil jaz tam, ga ni bilo osem mesecev. Kar hočejo pridelati, morajo vse priliti. So pa tam skoro sami Turki; imajo jih Rusi za težko delo. Kar ne morejo Rusi sami narediti, pa morajo Turki.

Kmalu so potekli meseci, in smo se odpravili v Avstrijo. Ko smo šli iz barak, so nam segali v roke naši Slovenci; mnogim se je utrgala solza, ko so nas videli, da bomo šli v Avstrijo. No, prišel je dan in naložili so nas na voze, in odpeljali smo se na postajo. Sedaj je bilo pa že boljše. Naložili so nas v drugi razred, tako da se nisem nadejal, da bi se vozil v drugem razredu. Peljali smo se 500 km do Taškenta.

smo streljali na delavce v sovražnih postojankah. Južnovzhodno od Rige se je peljal nek naš oklopni avtomobil pred naše järke, streljal je na sovražno postojanko in se je vrnil nepoškodovan, dasi ga je ljuto ob-streljevalo topništvo. Nek naš oddelek v Galiciji je srečno izvedel napad s pomočjo ročnih granat severovzhodno od kolodvo-ra Jezierina ob progi Tarnopol-Zloczow. Ko so uničili žične ograje, so se naši junaki polastili neke utrdbe. Posadka je bežala, naši so je zasledovali. Južno od kolodvo-ra Jezierna je trajal na obeh straneh včeraj cel dan ogenj težkega in lahkega topniš-tva. Naše topništvo je sestrelilo ob sred-nji Stripi neko sovražno letalo, ki je pad-lo v sovražne črte med krajema Nowostan-ze in Zielona (5 km severovzhodno od Buczacza). Na bojni črti med Dnjestrom in Prutom je obstreljeval sovražnik naše po-stojanke s težkimi topovi tudi z 12 palčni-mi. V varstvu tega ognja je izkušal sovraž-nik napredovati dvakrat, a smo ga vrgli.

Z BESARABSKE FRONTE.

Krakov. »Gazeta Wieczorna« poroča z besarabske fronte iz Toporovca, ki leži sredi bojišča, so evakuirali prebivalstvo, da bi ne bilo izpostavljeno nevarnosti so-vražnega ognja. Rusi so ponovno naperili svoje napade proti temu kraju, ne da bi se jim bilo le enkrat posrečilo vdreti v kraj sam. Le enkrat so vdrli v kos našega jarka blizu Toporovca, a bili z bajonetom takoj zopet vrženi vun, pri čemer je večina Ru-sov padla. Toporovec leži ob vznožju gore, ne daleč od njega je Rarance, ki ga tudi ščiti gora. Na tej gori teko naši strelski jarki vzporedno z ruskimi. Tu se skoro ne-prestano vrše boji, a prejšnji so bili prave praske v primire z ogorčeno borbo, ki se sedaj razvija ondi. Tu so se na najpopol-nejši način izkoristile moderne vojne iz-kušnje ter so naprave tako močne, da klju-bujejo vsakemu artiljerijskemu ognju. V Rarance je zgorelo več hiš in ubitih je bilo več oseb, nakar se je odredilo izpraznenje po civilnem prebivalstvu. Na gori Dolzok je bila ruska artiljerija vsled naših min prisiljena k umikanju. V Črnovicah vlada popoln mir prebivalstvo z največjo zaup-nostjo pričakuje nadaljnih dogodkov. Samo po Prutu navzgor se vidi ponoči bliskanje topovskih strelav kar pa nikogar več ne vznemirja.

PRI TOPOROVCU IN RARANCE PADLO 20.000 RUSOV.

Iz vojnega tiskovnega stana poročajo z dne 4. febr. V bojih pri Toporovcu in Ra-rance je zadnja dva dni padlo 20.000 Ru-sov. Ruska artiljerija je v 24 urah izstrelila 68.000 krogelj.

NOVI BOJI O BUKOVINSKI MEJLI.

Bukarešt, 6. februarja. Iz Petrograda se poroča, da se bodo vneli novi boji na bukovinski meji.

NAPAD NA DVE RUSKI TORPEDOVKI.

Petrograd, 7. februarja. (Kor. ur.) Iz merodajnega vira se obvešča: Sovražne obrežne baterije pri Zunguldaku so stre-ljale na dve ruski torpedovki, ki sta pre-iskovali južne obali Črnega morja. Isto-časno sta bili napadeni po nekem podmors-kem čolnu. S spretnimi manevri sta od-bili torpedovki napad in sta ušli, ne da bi bili poškodovani.

STÜRMERJEVO STALIŠČE.

Kodanj, (Kor. ur.) »Politiken« piše: Po poročilih iz raznih virov namerava zastopati Stürmer v notranjepolitičnih vpraša-

Zaprto Jadransko morje med Sv. Ivanom Meduanskim in Brindisijem.

Laški listi poročajo, da sodi neki ugledni strateg, Avstrija zapre zdaj naj-

njih tisto visoko konservativno stališče, ki ga je zavzemal Goremykin. Stem pa še ni rečeno, da se bo čutila ministrska izpre-memba v Rusiji le slabo. Upoštevati se mora še okolnost, da je nadomestil mlajši in odločnejši mož starčka. Vse kaže, da hoče Stürmer pridobiti svojemu mestu kot šef vlade večjo veljavo in da namerava pregovoriti carja, naj izpremeni zunanje in finančne ministre. Če so pa poročila tudi točna, se seveda ne more soditi.

NAČRTI NOVEGA RUSKEGA MINISTR-SKEGA PREDSEDNIKA.

Bern. (Kor. ur.) Zastopnik »Tempa« v Petrogradu brzojavlja svojemu listu o načrtih novega ruskega ministrskega pred-sednika Stürmerja iz dobrega vira poiz-vedem, da se pospeši sklicanje dume. Stür-mer se hoče sporazumeti s predsedniki po-stavodajnih korporacij o njih bodočem de-lovanju in se bo z parlamentarci posveto-val. Doseči hoče sporazum med delova-njem vlade in zbornic. Stürmer ne bi rad odgodil parlamenta in bo duma pričela najbrže takoj, ko reši proračun, redno po-stavodajalno delo.

STÜRMER — PANIN.

Novi ministrski predsednik Stürmer je izpremenil svoje ime v Panin.

ŠEBEKO NASLEDNIK SAZONOVA?

Kodanj, 6. februarja. Iz Petrograda se poroča: Novi ruski ministrski predsednik Stürmer je pričel svoje delovanje s skrajno ostro kritiko Sazonovega in Barkovega de-lovanja. Sazonov in Bark bosta vsled tega odstopila.

Kodanj, 6. februarja. Petrograjska po-ročila napovedujejo Sazonovov odstop. Tudi finančni minister bo odstopil. Novi ministrski predsednik Stürmer je izjavil, da ne soglašajo z delovanjem obeh ministrov. Kot Sazonovov naslednik se imenuje bivši dunajski poslanik Šebeko.

SEJE ZEMSTEV.

Kodanj, 7. februarja. (Kor. ur.) »Ber-lingske Tidende« poročajo iz Petrograda: Na željo notranjega ministra so odgodili seje zemstev v najstih gubernijah, posebno v petrograjski in v moskovski guberni-ji. Zemstva se zbera pozneje še pred 1. marcem. Ministrski predsednik Stürmer se je nepričakovano udeležil seje državnega zbora. Na nagovor načelnika konservativ-ne stranke je izjavil, da ne more v bodoče pripadati nobeni stranki.

godilo. Ko smo se premetavali po morju, nam je bilo slabo, ker nismo bili vajeni take voznje. Splazil sem se na krov in za-gledal sem že od daleč suho zemljo. Sli smo vedno bližje zemlji. Že smo zavili v kanal, kjer so imeli ladje notri; zagledal sem vse polno ljudi, in slišal od daleč igrati godbo. To je bilo veselje, ko smo si segali v roke. Nesli so nas v lepo dvorano, in tam smo dobili šopke od nemških deklet. Vse je bilo urejeno in ozaljšano s cveticami. Odpeljali smo se naprej; na treh krajih nas je čakala godba in igrala junaške pesmi. Moram se zahvaliti našim Avstrijcem; z veliko slovesnostjo so nas sprejeli in dali dosti kuhane pijače. Zelo ganljivo se mi je zdelo, ko sem zaslišal cesarsko pesem. Spomnil sem se tudi na one, ki morajo tam v daljni Aziji toliko prestati. Sedaj sem v Avstriji. Prišel sem 7. decembra 1915 v Litomerice na Češkem. Tukaj so potekli božični dnevi, ki smo jih zelo slovesno praznovali. Spominjal sem se na vse, kar sem moral prestati to leto. Vse smo prestali z veliko potrpežljivostjo, kar nam je Bog na-ložil za pokoro tega sveta. Spominjal sem se tudi na one, ki morajo biti tam in čaka-ti tistega dne, ko bo rešenje zanje. Se-daj se tudi zahvalim Bogu, ki me je še to-liko ljubil, da sem prišel nazaj v našo ljubo domovino. Sedaj pa rečem vrlim fantom, da bi jih Bog ohranil pri dobrem zdravju in življenju, da bi se hrabro branili proti trdovratnem sovražniku, ki jih dan na dan nadleguje z krogliami. Bog živi našega ce-sarja Franca Jožefa in našo milo domo-vino. — Jožef Kepic, doma iz Pšate občine Podgorica. Služil sem pri 27. dom. polku.

brž z minami Jadransko morje med Brin-disijem in Sv. Ivanom Meduanskim, da bo lažje svojo v Albanijo prodirajočo ar-mado preskrbovala po morju z jedili.

RUSIJA IŠČE POSOJILA — NA JA-PONSKEM.

London, 7. februarja. (Kor. ur.) »Ti-mes« poročajo: Pogajajo se, da najame Ru-sija na Japonskem posojilo v višini pet mi-lijonov jenov. Posojilo bi zelo olajšalo pla-čilo velikih vojnih dobav Rusije na Japons-kem in bi izdatno finančno razbremenilo Anglijo.

NAD TRI MILIJONE BEGUNCEV V RU-SIJI.

Krakovski »Glos Narodu« posnema po »Rječi«, da je v Rusiji nad tri milijone beguncev, ki jih je rus. vojska po sili odved-la iz domačih krajev. Izmed teh živi v Pe-trogradu 53.000 beguncev na lastne stroš-ke. V Volinju se je do zadnjega časa skrivalo po gospodovih 40.000 ljudi, ki jih je se-daj mraz pogal v mesta. 50.000 beguncev je v Rigi, 260.000 na Kavkazu, nad 200.000 v Sibiriji. Razen tega je krog 20.000 pre-gnanih nemških kolonistov; o mnogih tiso-čih se sploh ničesar ne ve.

DVA BREZMESNA DNEVA NA TEDEN V RUSIJI.

London. (K. u.) »Times« poročajo iz Petrograda: Poljedeljski minister je razgla-sil, da se morata uvesti v celi državi vsak teden dva dni, ko se ne bo smelo jesti me-so, ker se ne sme uničiti stanje živine. Mi-nistrstvo predlaga tudi, naj se zniža por-cija mesa vojakom.

VOJNI STROŠKI RUSKEGA RDEČEGA KRIZA.

Kodanj, 6. febr. Ruski Rdeči križ je imel doslej 90 milijonov rubljev izdatkov.

Na Balkanu.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 5. februarja. Uradno se poroča: Nobenih posebnih dogodkov.

Dunaj, 6. febr. Uradno se razglašajo: Nobenih posebnih dogodkov.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

NEMŠKO URADNO POROČILO.

Berlin, 5. februarja. Veliki glavni stan: Nič novega.

Berolin, 6. febr. Veliki glavni stan: Nobenih važnih dogodkov.

Vrhovno vojno vodstvo.

× × ×

Trije ministri brez pooblastil.
Listi poročajo, da se mirovna poga-janja s Črnogoro, kjer vlada popoln mir, še niso pričela. Niti princ Mirko niti doma ostali trije ministri, s katerimi se naše po-veljstvo sicer prav dobro razume, se ne morejo izkazati s pooblastili, da so upra-vičeni pričeti mirovna pogajanja z Avstrijo.

Kralj Nikolaj bolan.
Barcelonski dopisnik »Az Esta« poro-ča, da je v Lyonu zvedel iz okolice črno-gorskega kralja, da je kralj Nikolaj bolan in zelo pobit. Kraljeva družina je prinesla seboj le najpotrebnejša oblačila.

Rusija ni držala obljub.
Črnogorski ministrski predsednik je v Lyonu izjavil, da je Črnogoro še-le tedaj začela vojsko z Avstrijo, ko ji je Rusija obljubila, da jo bo preskrbovala z municijo in živili, česar pa ni niti v najmanjši meri izpolnila. Rusija je Črnogoro vedno pustila na cedilu, tako da je bila končno prisiljena, da se uda.

Črnogorski princ Danilo zapustil Lyon.
Lyon, 7. febr. (K. u.) Črnogorski princ Danilo s svojo ženo je zapustil Lyon. Odpotovala sta v svojo vilo Arithusa na rtu Martin.

V Črnigori po izročitvi orožja.
Posebni dopisnik »Lavorator« Hugo Schulz javlja s Cetinja dne 27. m. m., da je mir v Črnigori popoln in globok in ne samo prisiljen ali navidezen. Po šestletni vojni (od albanskega ustanka) si je cela Črnogora tako zazelela miru, da so ljudje ne-le prostovoljno, marveč naravnost z za-ničevanjem metali proč orožje. V celi Črni-gori ne najdeš žive duše, ki bi ne bila ve-

sela, da se je končala strašna vojna šiba; naših vojakov ne zadene noben sovražen, noben neodkritosrčen pogled, marveč jih povsodi prijateljsko sprejemajo. — Kruha, moke in soli zelo primanjkuje; etapno po-veljstvo vsak dan na Cetinju razdeljuje kruh po nizki ceni. Prebivalci so si že pre-skrbeli avstrijski denar, a naši vojaki spre-jemajo tudi črnogorski denar, ki ima enak kurz kakor naš. Draginja je velika; kilo-gram kruha stane 18 K, liter mleka 2 K, kg turšične moke 4 K, liter likerja 16 K, liter vina 6 K, kg sladkorja 10 K, kg soli 6 K, 2 jajci 1 K.

× × ×

Zarota proti Essad paši.

»Nationalzeitung« poroča, da so v Draču odkrili albansko zaroto, ki je imela namen, da odstrani Essad pašo. 250 Al-bancev je nameravalo z nenadnim napa-dom odstraniti Essad pašo, ki je pa med tem zvedel za to in dal zapreti 175 zarot-nikov ter jih odpeljati v Italijo. Ostali za-rotniki so se mogli rešiti. Radi tega do-godka, kakor tudi radi prodiranja avstrij-skih čet je Essad paša izpraznil Drač.
Vrnitev članov srbske skupštine v Srbijo.
»Kambana« poroča: Razni člani srbs-ke skupštine, kateri niso odpotovali v Italijo, Francijo ali na otok Krf, ampak so ostali na Grškem, se vrnejo domov.

Srbska skupščina v Nizzi.

Lugano. »Corriere della Sera« poroča, da se namerava otvoriti redno zasedanje srbske skupščine v Nizzi.

× × ×

Bolgarski car na Nemškem.

Sofija, 6. februarja. Car Ferdinand na-merava v kratkem vrniti cesarju Viljemu obisk.

Bolgari nameravajo ostati v Nišu.

Sofija, 6. febr. Ministrski svet je skle-nil postaviti v Nišu mramornat spomenik v spomin sestanka bolgarskega kralja z nemškim cesarjem.

Bolgarski opozicionalci pri Radoslavovu.

Budimpešta, 6. febr. Mednarodna br-zojavna agentura javlja: Neka sofijska vest pravi, da je Radoslavov 4. t. m. poklical zaupnike opozicije na razgovor o aktualnih vprašanjih.

Mackensen v Bitolju.

Lugano, 6. febr. »Corriere della Serra« poroča, da se nahaja generalfeldmaršal Mackensen v Bitolju. List napoveduje sko-rajšen začetek ofenzive proti Solunu.

× × ×

Venizelosovi načrti.

Berlin, 6. februarja. »Vossische Ztg.« poroča iz Carigrada: Zanesljive solunske vesti povedo, da je Venizelos potoval v Solun, ker se je bal za svojo osebno var-nost in pa, da se je čisto neovirano razgo-voril z entento. Za slučaj, da bi grški kralj v teku novih nasilstev in pritiskov bolj od-ločno nastopil, je Venizelos sklenil z an-gleškim in francoskim poslanikom pravca-to pogodbo. V tem slučaju se bodo grški opozicionalci zbrali v Solunu, kjer postavi-vo začasno vlado z Venizelosom na čelu. Ententa odkrito podpira Venizelosa.

Grška in osrednji sili.

Carigrad, 5. febr. »La Defense«, glasilo turškega vojnega vodstva, izve iz zaneslji-ve diplomatske strani, da so se med Nem-čijo in Grško vršila pogajanja, da se ven-dar končno določi mejno cono, v kateri bi se vršile vojniške operacije in da preko te črte ne bi segle na grško zemljo. Grška vlada je namreč upala, da bi se dalo so-lunsko neposredno okolico izločiti iz voj-nih operacij. Pogajanja so prišla že do prav ugodne stopnje, kar je to naenkrat prepre-čila ententa in Grška se je morala zadovo-ljiti v nemško izjavo, da bosta Grško osred-nji sili v toliko podpirali, da se operacije na omejenem grškem ozemlju kolikor mo-góče lokalizirajo.

Protest grške zbornice.

Curij, 6. febr. Kakor poroča »Gior-nale d'Italia«, je skupina grških poslancev v zbornici, ki je predvčerajšnjim zopet za-čela zborovati, predlagala, da naj se poš-lje zbornicam ententinih in nevtralnih drž-av protest proti neprestanim kritikam grške nevtralnosti.

Grška strada.

Haag, 6. februarja. Rimski »Message-ro« javlja iz Sirakuz: Grški potniki pripo-vedujejo, da po celem Grškem vlada dra-ginja. Ker manjka premoža, trgovske ladi-je ne morejo voziti. V Kavali imajo živil samo še za 8 dni. Začelo se je izseljevanje v velikem številu.

Morska ožina pri Krfu zaprta.

Zeneva, 6. febr. Lyonski »Progress« javlja iz Aten, da je grški trgovski mini-ster sporočil tlgovski zbornici na Krfu, da je merska ožina pri Krfu na povelje fran-coskega podčrnila, ki poveljuje v Solu-nu, zaprta z ovirami za paroplovbo.

V Solunu prijeta konzula došla v Bern.

Bern, 5. febr. »Bern. Tagbl.« poroča: V Bern sta došla včeraj popoldne bolgar-

tam so nas pa zopet peljali v barake. Tam sem videl tudi hudo ravnati z našimi ubo-gimi vojaki. Ležali so tako na tesno, da nisi počil niti četrte ure. In tudi tam nisem bil dolgo; so nas zopet peljali na postajo, in zdaj smo bili dvanajst dni na vlakcu, tako da smo se pripeljali v Moskvo. Vsega sem se že naveličal, voznje in sedenja. V Mo-skvi sem bil en teden; komaj smo se počili tistih sedem dni. Tam smo se malo ocedli in skopali. Sedaj sem bil šele prost tistih uši, ki sem jih imel toliko, da so se me kar po životu držale. Tu sem bil še enkrat na komisiji. Peljali so nas iz Moskve v Petro-grad. Vozili smo se dva dni. Ko smo prišli v Petrograd, sa nas vse vizitirali; pobrali so vse naslove in kar sem imel drugih stvari. Tam smo bili en dan, in imeli še eno komisijo; potem smo se pa peljali iz Petrograda na Finlandijo. Ko smo prišli do meje z vlakom, tam smo se zavili v de-bel kožuh, so me djali na sani, in smo se odpeljali čez rusko mejo v Švedijo. Ne morem popisati tega veselja, ko sem se enkrat vendar rešil ujetništva. Mraz je bil tak tam, da je bilo že 2. decembra 35 sto-pinj mraza. Moram se zahvaliti švedski državi, ker so nas tako lepo sprejeli. Ko sem prišel v vagon, sem videl, kako bom ležal; imeli smo pernatne blazine. Lepo bo-žično drevesce smo imeli, okinčano z za-stavami naših zaveznikov. Imeli smo tudi harmonike v vagonu. Dobili smo jesti in piti, kolikor se nam je poljubilo. Tudi tu je potekel čas, in prišli smo do morja. Za-gledal sem ladjo, kako je bila ozaljšana z zastavami. Znesli so nas v ladjo, in odpe-ljali smo. Sedaj se mi je pa zopet slabo

ski generalni konzul Nedkov in turški generalni konzul Kiamil bej, ki sta bila prijeta v Solunu.

× × ×

Rusija in Rumunija.

Berlin, 6. februarja. »Lokalanzeiger« javlja iz Sofije: Rusija ne jenja s poskusi proti Rumuniji. Tri milje oddaljeno od izliva Donave je prišel na rumunsko stran ruski častnik s tremi vojaki in je vpraševal kmete o dolžini in širini rumunskih voda in kanalov. Rusiji menda angleški vzgled na Grškem ne da miru ali pa ententa priganja Rusijo, naj bolj odločno pritisne na Rumunijo. Splošna napetost raste, kar se kaže tudi v rumunskem časopisu.

Rusi ob Donavi.

Bukarešt, 6. febr. »Ziua« poroča, da Rusi še vedno utrjujejo Besarabijo, predvsem donavska pristanišča. Kjer se loči rovak Kilia od Donave, so zgradili utrdbo in nanjo postavili dva velika metalca svetlobe in več brezžičnih brzojavnih postaj. Operacijska baza za ruske ladje je pristanišče Reni, odkjer ruski metalci svetlobe preiskujejo celo rumunsko stran Donave.

Rusko poslanstvo naznanja, da obmejni kraj Ungheeni, katerega so mislili zapreti, ostane še odprt za rumunsko ruski promet.

Rumunski državni zbor.

Bukarešt, 4. febr. (K. u.) Poslanec Stirbey se je pritoževal, da važoni za izvoz žita niso pravično razdeljeni.

Finančni minister je rekel, da so nasprotniki liberalne vlade uživali večje ugodnosti kakor njeni pristaši.

V senatu je Take Jonescu v svoji interpelaciji o protizakonitih imenovanjih na obeh vseučiliščih rekel, da je v današnjih razmerah težko govoriti o morali, ker so celo v zbornici izdajalci. (Hrup.)

Naučni minister Duca odgovori, da je postopal čisto zakonito.

Bukarešt, 7. febr. (K. u.) V zbornični seji dne 5. t. m. je vprašal poslanec Proto Pepescu poljedelskega ministra, če je res, da so dobivali člani osrednje komisije za prodajo in za izvoz žita od gotovih producentov komisijske pristojbine, da so dosegli ugodne sklepe. V seji senata je govoril senator Isworianu, da ne zadošča vpliv delavskega ministrstva na železnice. Opozarja ministra na obžalovanja vredne razmere v železniški upravi, posebno na »proslulo« razdelitev železniških vozov. Minister javnih del Anglescu je naglašal, da vsled vojske Rumunija ni mogla z lastnimi vozovi izvažati blaga, tudi tuji v Rumuniji se nahajajoči vozovi niso zadoščali. Pomankanje voz se tudi ni moglo zadovoljivo od pomoči po avstrijskih in ogrskih železnicah. Tak je bil položaj do oktobra leta 1915, od takrat je pa ta zadeva stvar osrednje izvaževalne komisije. Preiskob mejš so pokazali zlorabe več postajnih načelnikov, ki so jih odstavili. Pripravljene ima dokaze, da se ni šlo nikomur pred drugim na roko. Ugodnosti zdaj dovoljevati bi pa bilo zločinsko.

Izmišljeno poročilo o pozivu letnika 1896 v Rumuniji.

Berlin, 7. febr. (K. u.) Wolff poroča: Po poizvedbi na merodajnem mestu je po neki korespondenci objavljeno poročilo, da se je pozval pod orožje letnik 1896 rumunske armade, napačno.

Boji na zahodu.

NEMSKO URADNO POROČILO.

Berlin, 5. februarja. Veliki glavni stan: Odbili smo mal angleški napad južno od prekopa La Bassee.

Z metalnimi minami pripravljen francoski napad s ročnimi granatami južno od od Somme se je zrušil v našem artiljerijskem ognju.

V Champagni in proti delu naše fronte v Argonih je popoldne streljala sovražna težka artiljerija.

Francoske razstrelbe na višini Vauquois (vzhodno od Argonov) so napravile malo škode na naših utrdbah.

Naša artiljerija je izdatno obstreljevala sovražne postojanke na vojaški fronti med Diedolshausen in Sulzern.

Berlin, 6. febr. Veliki glavni stan: Odbili smo manjše angleške oddelke, ki so izkušali prodreti južnozahodno od Medsimes in južno od prekopa La Bassee. Francoske razstrelbe pri Berry au Bac, na višini Combres in v gozdu Priester so potekle brez posebnih dogodkov.

Neko angleško dvokrilno letalo so prisilili, da se je moralo izpustiti na tla. Letalce so ujeli.

Vrhovno vojno vodstvo.

Proti Zeppelinovcem v Angliji.

London, (K. u.) »Times« poročajo: Vlada je izvedla radi zadnjega zračnega napada več korakov. Pripravljajo se nova obrambna sredstva. Ko se je otvoril parlament, je predlagal poslanec Hicks, naj se izpopolni zračna služba in da zbornica obžaluje, ker dozdej niso izvedli primernih protiodredb za obrambo dežele proti napadom iz zraka.

Zadnji Zeppelinovski napad na Anglijo.

London, 7. febr. (Kor. ur.) Vojni urad objavlja podrobnosti o zadnjem zračnem napadu na Anglijo. Po zadnjih poročilih je ubitih 26 mož, 23 žena in 7 otrok, ranjenih je 48 mož, 46 žena in 7 otrok. Ob 29 velikih in manjših napadih na Anglijo, odkar je izbruhnila vojska, je bilo ubitih 133 mož, 96 žena in 13 otrok.

Anglija in Belgija.

London, (Kor. ur.) »Reuter«: Vlada je naročila lordu Curzon in generalu siru Douglas Haig, naj se podasta s posebnim naročilom h kraju Belgije.

Napadi v Kanadi.

Ottawa, (Kor. ur.) Požar je uničil parlament izvzemši knjižnice in dela vzhodnega krila, ki je bil šele pred kratkim dograjen. Poslaniška zbornica se je odgodila do ponedeljka. V požaru sta izgubili življenje dve ženski. Od začetka sem so sumili, da je bilo zažgano. Ko je izbruhnil požar, se je nahajala v čitalnici neka ženska, ki izjavlja, da je videla šviginiti plamen, nakar so pričeli goreti časopisi. Čula je le slab pok, ki je pa bil močan dovolj, da sta se odprli vrati na obeh straneh dvorane. Gašenje je zelo oviral veter. Dva delavca in dva vojaka sta poškodovana smrtno nevarno.

Ottawa, (Kor. ur.) Policija sodi, da je nastal požar slučajno. Sodi se, da je zgorel tudi neki poslanec, vsled česar se zviša število žrtev na pet.

Ottawa, 7. febr. (Kor. ur.) Iz Hespera (dežela Ontarion) se poroča, da gori tvornica, ki izdeluje strelivo.

Ottawa, 7. febr. (Kor. ur.) Včeraj zjutraj je zgorela neka tvornica, ki izdeluje vojaške uniforme.

Montreal, 7. febr. (Kor. ur.) Včeraj ponoči so streljale straže važnega Victoria mostu dvakrat na neko sumljivo osebo, ki se je poizkušala približati mostu.

Eno leto podmorske vojske.

Kolin. Ob obletnici napovedi podmorske vojske dne 4. februarja 1915 piše »Kölnische Ztg.« Če bi ne bili na jasnem o važnosti tega orožja, in o posledicah, bi nas o tem poučil napor Anglije da nam izvije to orožje iz rok. Angleška diplomacija dela v Ameriki ponoči in podnevi, da bi nam onemogočila podmorsko vojsko, kar se pa Angliji ne bo posrečilo, kar se svetu krepko dokaže v teh dneh.

Ogrski državni zbor.

Budimpešta, 5. februarja. (Kor. ur.) Poslaniška zbornica je nadaljevala razpravo o poročilih ministrskega predsednika glede na izredna pooblastila med vojsko. Demokrat Viljem Vazsoni naglašja, da nastopa le proti neizmerni draginji. Najvišjih cen mesu in masti naj ne določajo posamezne kraje oblasti. Poslanec mejni grof Jurij Pallavicini zahteva, naj se poviša uporaba obdelovalnih strojev, naj se bolj zaposlujejo vojni ujetniki pri obdelovanju polja in naj se kar najhitreje prične obdelovati dozdej še neobdelana zemlja.

V ruskem ujetništvu.

Janez Jereb iz Količevega pri Dobu piše iz ruskega ujetništva te-le podrobnosti o razmerah v vasi Kamenka pri Novo Nikolajevsku v Tomski guberniji (pismo je pisano dne 28. avgusta 1915):

Ko sem se pripeljal v Novo Nikolajevsk, je bil še tak mraz, da na Kranjskem sploh ne poznamo takega. Tukaj traja zima pol leta. Doma nisem pil čaja, tukaj ga pa po trikrat do štirikrat na dan. Največkrat pride riba na mizo, drugače pa preiščevo meso. Pa ribo jemo tukaj kuhano in ne pečeno ali ocvrto kakor pri nas doma.

Tu živimo ločeni od vsega drugega sveta. V tej vasi nas je čez 200 ujetnikov.

Dela je veliko, delavcev premalo. Seno smo začeli kositi o sv. Petru, pa še sedaj ni vse pokošeno; tri dni smo kosili s strojem. Štirinajst dni smo želi s strojem; pet nas je vezalo snope. Pšenica in oves sta bila tako nizka, da sta mi segala dobro do kolen.

Praznikov imajo tukaj več kakor pri nas in tudi postov. Za Veliko noč se postijo sedem tednov, za sv. Peter in Pavel šest tednov in za Veliki Šmaren 14 dni. Godi se mi tako, kakor bi bil v civilu. Kadar delam, mi gospodar plača, ob nedeljah in praznikih pa dobim hrano kakor druge dni. Ob košnji dobim po 50 kopejk na dan. Za piti se tukaj ne dobi drugega nego limonada, ker vino in žganje je prepovedano.

Ženske imajo tukaj jako malo dela. Zjutraj speče za cel dan kruha in skuha za cel dan jedi. Kadar gredo potem jest, nalije vode v samovar in zavre, da skuha čaj, ki ga pijejo pri vsaki jedi. Kakor začno prvi dan v letu, tako je skozi celo leto — vsak dan enako.

Tukaj že postaja mraz in jutra so hladna. Tako zgodaj kakor letos me še nikdar ni zeblo v roke. Bilo je 14. avgusta. To jutro je bila tako gosta megla, da se je videlo komaj deset metrov daleč. Iti sem moral na vse zgodaj po vodo za čaj in pošteno me je zeblo v roke.

Konje imajo tukaj smešno vprežene. Konj je tu veliko; vsak posestnik jih ima po več, tudi po deset.

Pozdrav vsem domačim in znanim in Bog daj, da bi se kaj kmalu videli!

Primorske novice.

Tržaški namestnik v Gorici. Namestnik baron Fries-Skene se je pripeljal 4. t. m. zjutraj s predsedstvenim načelnikom okrajnim glavarjem Fabianijem v Gorico. Dopoldne je hodil po mestu in si je ogledal poškodbe povzročene po sovražnem obstreljevanju zadnje čase. Obiskal je nato višjega poveljnika popoldne je sprejel voditelja okrajnega glavarstva barona pl. Baumanna in vladnega komisarja namestniškega tajnika conte Dandinija, ki sta poročala o delovanju upravnih oblasti in o splošnem položaju. Namestnik je mogel tudi zdaj konstatirati, da se mesto kljub težkočam vsled neposredne bližine vojnih dogodkov zadovoljivo preskrbuje z živili, da je preskrbljeno v vsakem oziru za potrebe prebivalstva in da so tudi zdravstvene razmere v mestu trajno ugodne. Zvečer se je vrnil namestnik v Trst.

»Posredovalnici za goriške begunce« v Ljubljani so darovali obleko sledeči dobrotniki: ga. Gorup Amalija, Ljubljana; Slovenska trgovska šola, Ljubljana; ga. Dekleva Helena, Traiskirchen pri Dunaju; gosp. Skulj K., dež. poslanec, Dolenja vas; županstvo v Litiji; župnišče v Sv. Vidu pri Ptujju; ga. Romih Marija, Ogrsko. — Posredovalnica se darovateljem najtopleje zahvaljuje.

Ij Gosp. Josip Fon, državni poslanec, je daroval »Posredovalnici za goriške begunce« 100 K in ne 50 K, kakor je bilo pomotoma objavljeno.

Pogrešane družine. Mohor Vidič, k. u. k. Pulferfabrik, Firma Rella Comp. (bei Blažič), Blumau, N. Oe., išče svojo družino, stanujočo prej v Gorici pri g. Janezu Andlavc, ul. Fermiche št. 10. — Alojzij Erzetič, k. k. Lir. 27, Reg.-Stab (Schuster), išče svojo družino iz Dolenjega, vas Laze pri Krminu. — Anton Marinič, k. u. k. Res. Spital, Abt. 4-3, Korneuburg bei Wien, doma iz Kormina, bi rad izvedel za svojo družino. — Franc Školc, k. k. Feldgendarm, 106. Inf. Tr. Div. Kmdo., bi rad izvedel za kakega znanca iz Breginja pri Kobaridu; piše naj mu na gornji naslov. — Anton Legiša, Arb. Komp. 11-14, Feldpost 81, išče svojo ženo Franciško, stanujočo prej v Medjevasi pri Devinu št. 1. — Tu navedeni naslovi niso popolnoma natančni, ker pri vojaških naslovih ne smemo navesti vojne pošte. Naš list je pa za objave vsem na razpolago. Kdor torej ne

more po pošti javiti svojega naslova, naj ga javi potom našega lista.

Kdor piše svojcem v sovražne države, naj se drži te-le določil: Piše naj le o družinskih zadevah ter naj opusti vsako opazko, ki bi se mogla cenzuri opravičeno zdeti dvoumna. V Italijo namenjena pisma naj se denejo v ovitek, ki ni podložen s svilnim papirjem, na ovitek naj se napiše natančen naslov osebe, kateri je pismo namenjeno; ta ovitek s pismom naj se položi v večji ovitek in nanj napiše naslov na curiški posredovalni urad (Züricher Bureau für Aufsuchung Vermisster); v ta drugi ovitek naj se priloži tudi »Coupon réponse«.

Umrli je v Komnu Andrej Strelkelj, star 82 let. — V Pulju je umrl c. kr. mornariški mojster Jožef Fattor.

— Ponesrečil se je v Pulju Dovjak Jožef z Viča. Bil je takoj mrtev.

Iz italijanskega ujetništva pišejo: Naznanjamo svojim sorodnikom in prijateljem in znancom, da je Jerič Avgust, doma iz Lukavca v štanjelski občini na Krasu, umrl tu za boleznijo. Lahka mu bodi tuja zemlja! Mi ostali vsi smo zdravi, le dolgčas nam je, ker nimamo knjig, da bi se kratkočasili. Včasih pa le kakšno zapojemo v našem jeziku. Prosimo pa občinstvo mesta Trsta in okolice in drugih slovenskih krajev za kak majhen dar v tobaku ali denarju. Darove sprejema Franc Planinec, vojni ujetnik, rodom Tržičan, Castello di Gavi, provincia Alessandria, Italia. Nahajamo se pa tu: Franc Planinec, Menčič Ivan, Kralj Ludovik, Stegu Josip, Andrej Sila, Lovrenc Komar, Božič Anton, Koren Anton, Kuslan Vladimir, Josip Tankovič in Ferfolja Marij.

Pozdravi z južne Adrije. Prejeli smo iz Kotora: Mnogo pozdravov z južne Adrije pošiljajo vsem Slovincem in Slovenkam: Alfonz Kessler, strojni kvartirni mojster; Josip Košenina, strojni kvartirni mojster; Rajko Ribič, torpedni mojster, vsi na Nj. V. torpedovki »78 T.« Sodelovali pri osvojitvi Lovčena!

Invalid išče vrtnarske službe. Anton Pahor, invalid, Flüchtl-Lager in Bruck a. d. Leitha, Barake 21, Z. 8, želi dobiti službo vrtnarja, v kateri stroki je pravilno izučen in izkušen.

Dnevne novice.

+ Cesar je daroval solnograškemu odboru za ustanovitev vojne sirotišnice solnograške dežele iz zasebnih sredstev 20.000 kron.

+ Avstrijska stanovanjska konferenca. Dopoldne so se otvorili posveti četrte avstrijske stanovanjske konference, ki se bodo pečale tudi v vprašanju vojne preskrbe. V predsedstvo konference so pozvani predsednik tajni svetnik dr. Franc Klein, za podpredsednika dvorni svetnik dr. Rudolf Maresch, obrtni višji nadzodnik Jares, tajni svetnik dr. Fiedler, župan dr. Fiedler; za glavnega tajnika je izvoljen vseuč. profesor dr. Pribram, zapisnikarja sta dr. Ručolf Engel in finančni tajnik Oberdorfer.

+ Naši ministri v Budimpešti. V Budimpešto so odpotovali 6. t. m. min. predsednik grof Stürgkh, železniški minister dr. baron pl. Forster, poljedelski minister Zenker, finančni minister dr. vitez pl. Leth in trgovinski minister dr. pl. Spitzmüller.

+ Nadvojvoda admiral Karol Štefan je došel 6. t. m. v Berlin.

— Hrvatski sabor je sklican za dan 9. februarja.

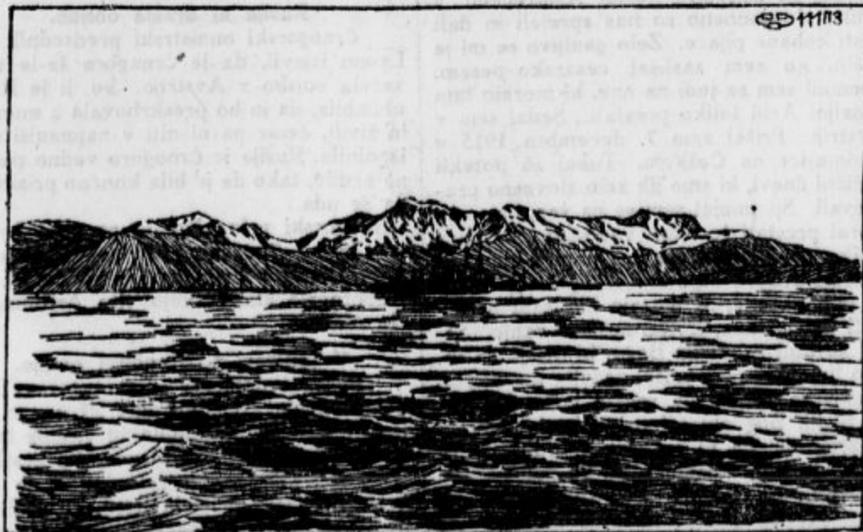
Vojaške zadeve. Poročniško čast sta dobila nazaj bivši poročnik Viktor Kukovec in dr. jur. Josip Casapiccola. Črnovoj praporščak je postal dr. Karel Ferluga.

— Draginjske doklade za državne uradnike. Krakovski »Novi Reformi« poročajo z Dunaja, da bodo znašale draginjske doklade za državne uradnike: za oženjene, a brez otrok 10 odstotkov, za oženjene z 2 otrokoma 15 odstotkov in za oženjene z več otroci 20 odstotkov temeljne plače.

— Za slepe vojake. V sklad za ustanovitev deželnega zavoda za slepe so deželnemu odboru poslali darove nadalje: Sl. kat. izobraž. društvo v Mostah 5 K; g. Anton Zevnik, notarski substitut v Podgradu (Istra), iz neke kazenske poravnave 20 K; g. Matevž Hafner, mesar v Škofji Loki, 20 K in njegova sestra ga. Katarina Hafner, namesto venca na krsto pokojne M. Hafner; preč. kn.-šk. ordinarijat v Ljubljani zbirko župnij Sv. Trije Kralji, Horjul, Česnice, Rovte, Selca in Šmartno pri Litiji v skupnem znesku 258 K; Franc Leskovec v Kaplji vasi 10 K. Bog plačaj!

Vpisovanje v šole v Belgradu. Dozdej se je vpisalo v ljudske šole v Belgradu nad 800 otrok; pričakuje se pa, da bo tekom tedna vpisanih nad 3000 otrok. Kakor hitro se konča z vpisovanjem, se prične pouk.

Pogrešani vojaki, oziroma vojaški vozniki. Alojzij Erzetič, k. k. Lir. 27, Reg.-Stab (Schuster), išče Alojzija Buioti, ki je odrinil lani 20. maja k 97. pp. — Ivan Princič, Lagerkom., Barake 76, Feldbach, Steierm., poizveduje za Karola Bregantič iz Gor. Cerovega št. 16 (pri Gorici), ki je odšel lani meseca maja vozit k vojaškemu trenu.

Pogled na Lovčen z Adrije.

— **Predsednik centrale za špirit dr. Jožef Kranz** je izročil dunajskemu županu dr. Weiskirchnerju svojcem vpoklicancev en milijon kron.

— **Iz ruskega ujetništva** se je oglasil Franc Tomc, doma na Viču št. 10 pri Ljubljani. Dopisnica je romala v namenjen kraj nič manj kot 5 mesecev in 8 dni.

— **Dopisovanje z našimi vojnimi ujetniki na Japonskem.** Skupni osrednji obvestilni urad (poizvedovalnica za vojne ujetnike) obvešča, da pisem pisanih italijansko, rumunsko ali češko vojnimi ujetnikom na Japonskem ne izroče, ker japonski cenzorji ne znajo teh jezikov.

— **Smrtna kosa.** Umril je dne 2. februarja na Dol. Lokvici Janez Dragovan, posestnik in podžupan občine Lokvica. Pokojni je bil pristaš S. L. S. R. i. p. — V Judenburgu je umrl podfaktor ljubljanske »Narodne tiskarne« gosp. Karol Nigrin. — Umrila je v Mariboru gospa Marija Jerčič, soproga železničarja. — V Mariboru je umrla hotelirka »Zur Stadt Wien« Terezija Wiesthaler, stara 80 let. — Umril je v Celju infanterist pešpolka št. 87 Jurij Širc. — V Kranju je umrla mati trgovca g. Jerneja Kušlana gospa Marija Kušlan roj. Logar, bivša posestnica v Cerklji.

— **Na italijanskem bojišču** je padel junške smrti 19 letni mladenič Franc Kobetič iz Crnomlja. — Na italijanskem bojišču je zasul plaz Jožefa Šinka iz Moš pri Smedniku.

— **Ustrelil se je** v Celovcu finančni koncipist dr. Jožef Fillafer, star 27 let.

— **Popisu zalag blaga iz bombaževine** po ministrskem ukazu z dne 29. decembra 1915, drž. zak. št. 396 je podvrženo: Bombažasto blago po predpisih vojaške uprave; drugo bombažasto blago, pri katerem je uporabljena preja pod št. 60 angleško, izveniški blago za mobilije in zastore, gardine, tipke, tule, vezanine; gotovo moško perilo iz bombaževine; drugi vojaškim namenom služeci, iz bombažastega blaga konfencionirani predmeti kakor uniforme, posteljno blago, nahrbtniki, žakliji za kruh, blago za šotore, branila za tilnik, preveze za život, bašliki, podpone za hlače itd. v vseh stadijih podelovanja; rjuhe, brisače, žepni robci, slamnice, blago za filtriranje; surova in beljena vata ter drugi sanitetni predmeti iz bombaža. Popis obširja tudi gotovo moško perilo iz polvolne ali čiste volne ter šivalni sukanec iz bombaža. Osebe, firme in avtonomne korporacije, ki take predmete obratovalno ali za obče-koristne namene izdelujejo, uporabljajo, podelujejo ali hranijo, so dolžne one množine, ki se dne 31. januarja 1916 nahajajo v njih obratih ali skladiščih, do 11. februarja 1916 naznaniti e. kr. trgovinskemu ministruv potom centrale za bombaž. (Vereinigte österreichische und ungarische Baumwollzentrale Dunaj L., Maria Theresienstrasse 32/34). Navpovedi je podati le na uradnih listih, ki jih je dobili pri centrali za bombaž. Liste je natančno izpolniti v vseh rubrikah. Oproščeni podati napoved so tisti, katerih celotne zaloge v vseh obratovališčih ali skladiščih so manjše nego 10.000 metrov vsega napovedi podvrženega blaga ali znašajo manj nego 500 kosov konfencioniranih predmetov, če obstoji zaloga iz različnih sort, nadalje so oproščeni tisti, katerih zaloge so manjše nego 1000 metrov, odnosno 300 kosov, če obstoji zaloga iz ene sorte. Prestopki teh ukazov se kaznujejo z globo do 5000 K ali zaporom do 6 mesecev.

— **Umril je v Trstu** bančni prokurist Evgen Rossi. Njegova smrt bo občutno zadela finančne in trgovske kroge.

— **Utopljena.** Minulo soboto so blizu Mošenika pri Savi našli naplavljen truplo 18-20 letne neznanne ženske. Utopljena je srednje velika, krepka, polnega okroglega obraza, dobrih zob, kostanjevih las in oblečena v kratko belo srajco, modre spodnje krilo, bele nogovice, čipkasto zgornje krilo in rdečo, belo čipkasto bluzo, bos. V vodi je utegnila biti teden dni. Najbrže gre za samoumor.

Nemčija in Amerika.

Wilson o položaju.

Newyork, 7. febr. (K. u.) Predsednik Wilson je naglašal v svojem govoru v St. Louisu, da so in da ostanejo razmere Združenih držav s celim svetom mirne in prijateljske, ker so zrastle s celega sveta in zato vseu mejavajo. Svoje prijateljske svete pokažejo boljše, če se vzdrže vojske, kakor da se vmešavajo. Nevarnost glede na udeležbo vojske ni notranja, marveč grozi od zunaj. Poveljniki podmorskih čolnov postopajo večinoma po svojih postavah, a nastop le enega poveljnika lahko zažge svet. Potrpežljivost in prizanesljivost hoče Amerika dokazati tistim, ki jim je vojska spravila ravnodušnost iz ravnotežja; pripoznatl jim hoče vse, če niso prizadeta tudi življenjska vprašanja. Mir na svetu z Ameriko vred je odvisen od ostalega sveta, ne od Amerike.

Washington. Nemški veleposlanik grof Bernstorff je izročil državnemu tajniku

Lansingu zadnje obvestilo Nemčije o za-devi »Lusitanije«.

Berlin, 5. febr. »Lokalanzeiger« javlja iz Amsterdam: iz Washingtona javljajo, da je Wilson zadnje nemško noto glede »Lusitanije« izročil Lansingu za nadaljna pogajanja.

»Appam«.

Washington. (Kor. ur.) »Reuter«: Vlada je odločila v smislu nemškega nazora, da se mora v slučaju »Appam« postopati po določilih prusko-ameriške pogodbe.

Ljubljanske novice.

— **Občni zbor »Slovenske krščansko-socialne zveze«** bo 19. marca ob 10. uri dopoldne v prostorih slovenskega glasbenega društva »Ljubljana« na Jurčičevem trgu.

— **lj Konferenca.** V sredo, dne 9. februarja, ob šestih zvečer v posvetovalnici K. T. D. — sestanek katehetov. Spored: a) Kateheza o božji previdnosti (P. R. Grobljar O. T.). b) Obhajilne molitve v zmislu zadnjega posvetovanja. c) Aktualna razprava iz učiteljskih krogov. d) Slučajnosti.

— **lj Dolžnost naznanila.** Jutri, dne 8. t. m., poteče rok dolžnosti naznanila za usnje, kože, kožice in strojila. Naznanilo je podati po stanju z dne 5. t. m., t. j. od sobote, in sicer v dveh izvodih. Enega je poslati mestnemu magistratu, drugega pa c. kr. trgovskemu ministruv na Dunaju (K. k. Handelsministerium, handelsstatistischer Dienst, I. Biberstrasse 16, Wien). Tozadene tiskovine se dobe pri obrtnem oddelku mestnega magistrata (za Ljubljano).

— **lj Oddaja moke iz mestne zaloge.** Pekom se bo nakazovala moka jutri v torek 8. t. m., trgovcem v sredo 9. t. m., obakrat ob pol devetih dopoldne na magistratu.

— **lj Obrtno gibanje** meseca januarja v Ljubljani. Minuli mesec je pri mestnem magistratu priglasilo svoj obrt 7, odglasilo pa 13 strank. Priglasili so: Josip Ciglič, Spodnja Šiška 94, prodaja slaščic. Josip Ipavic, Sv. Petra nasip 45, trgovina s sadjem. Jakob Pogačnik, Marije Terezije cesta 13, trgovina z lesom. Nadalje so priglasili obrt: Elizabeta Kutiaro, Cesta na južno železnico, prodaja kuhane kave. Fran Seunig, Marijin trg 2, trgovska agentura ter Albina Kremžar, Sp. Šiška 2, žensko krojevstvo. Odglasili so: Marija Grobelnik, Mesni trg 22, trgovina z manufakturnim blagom. Albert Willitzer, Poljanska cesta št. 12, trgovina z manufakturnim blagom in prodaja narejene obleke. Uršula Zakotnik, Mestni trg, prodaja zelenjadi. N. Rella in Nečak, Selenburgova ulica 1, obrt stavnih mojstrov. »Slovenska straža«, Dunajska cesta 38, trgovina s papirjem in pisarniški-mi potrebščinami. Štefan Serbašič, Sp. Šiška 4, brijski in frizerski obrt. Ivan Brodar, Hranilnična cesta 13, kleparska obrt. Frančiška Kramar, Pogačarjev trg, prodaja sadja, slaščičarskega in medicarskega blaga. Marija Mrhar, Vodnikov trg, prodaja sadja. Marija Boben, Spod. Šiška 198, prodaja mleka in sodovice. Helena Strupi, Radeckega cesta 14, trgovina s premogom in drvmi. Anton Škerjanec, Sp. Šiška 117, trgovina z usnjem ter Josip Anžič, sen., Sv. Florjana ulica 11, mesarski obrt.

— **lj »Glasbena Matica«** je izročila ves čisti dohodek dobrodelnega koncerta dne 22. januarja 1916 v znesku 700 K tukajšnji podružnici pomožnega odbora za goriske begunce. Tako lepemu uspehu sta pripomogla koncertanta gosp. Jos. Rijavec in gdčna. Dana Koblerjeva, požrtvovalnost našega občinstva, blagi dobrotniki, ki so podarili 83 K 80 vin, na preplačilih, in hotelska družba »Union«, ki je dala dvorano pod ugodnimi pogoji na razpolago. — S tem koncertom se je zvišal donesek »Glasbene Matice« za vojnookrbrne namene na 5671 K 31 vin.

— **lj Mestna zastavljavnica Ljubljanska** naznanja slavnemu občinstvu, da se vrši redna mesečna dražba dne 17. t. m. za v mesecu februarju 1915 zastavljenih dragocenosti in perila, strojev, koles itd. popoldne od 3. ure dalje v uradnih prostorih, Prečna ulica št. 2. Posebno se še opozarja, da na dan dražbe ni mogoča obnovitev ali rešitev zapadlih predmetov, temveč le najkasneje zadnji dan za stranke pred dražbo.

Srbi obtožujejo Angleško.

Pavel Popović, profesor na belgrajskem vseučilišču, objavlja v »Morning Post« težko obtožbo proti Angleški. »Srbija je kmalu vedela,« piše Popović, »da mora izkravetati, nadejala se je pa, da bo vstala k novemu življenju. Treba pa je bilo popolnega žalostnega pogina Srbije, preden je Angleška spoznala, da je Srbija odločilen faktor za angleško moč na vzhodu. Ko so prvi nemški topovi gmeli preko Donave, se je reklo, da ciljajo prav za prav proti Egiptu in ne v Srbijo. Da je temu res tako, je Angleška uvidela sedaj, ko so se zrušile vzhodna vrata Angleške, torej Srbije.« — Popović toži, da je angleška balkanska politika slaba in neodločna. Angleški prestiž na Balkanu je močno omanjan.

Svela vojna v Perziji — na naši strani.

Budimpešta, 6. febr. »Vilag« javlja iz Carigrada: Zanesljive zaplenjene vesti iz Perzije poročajo, da se je perzijska vlada končno postavila na stran osrednjih sil. Po deželi razširja letvo, v kateri pravi, da vera dovoljuje napade na Ruse in Angleže. Tako je proglašena sveta vojna.

Razne novice.

— **Ranjen mohamedanec o katoliških usmiljenih sestrah.** Znani bosenski apostol jezuit p. Puntigam je nedavno na Dunaju obiskal ranjence, med njimi nekega bosenskega mohamedanskega vojaka. Na patrovo vprašanje, kako se mu godi, je začel Turek navdušeno hvaliti usmiljene sestre: »Ako sestre ne bodo našle milosti pri Bogu, ne vem, kdo bo zveličal! Z enako ljubeznijo strežejo vsem bolnikom brez razlike vere in narodnosti. Pondči bdé in nikdar nobena ne zaspi. Imel sem mrzlico in večkrat mi je bilo treba ponovi premeniti obkladke. Sestra je vsikdar točno prišla; laiška strežnica je pa vselej zaspala, kadar je sedela tu! Drugi vojaki so imeli nekoč slanino. Sestra je vedela, da jaz kot mohamedanec ne smem jesti slanine, pa mi je prinesla surovega masla in sira. Sestre vedno molijo. Vsako jutro pride duhovnik in one gredo z njim molit v kapelo. Kadar vidim kako sestro, se mi zdi, da vidim svojo mater.«

— **Nova nit za kirurško šivanje.** Dosedaj so rabili v kirurgiji pri zunanjih ranah svilnate niti, katere so po zacelitvi odstranili; za notranje šive so vzeli katgutne niti, ker se te polagoma raztopé. Ako rabijo samo katgutne niti, se večkrat pripeti, da se te prej raztopé, nego je dotično mesto popolnoma ozdravelo in tako nastanejo lahko nevarna pretrganja pri notranjem šivu. Sedaj pa rabijo po izumu M. Esbacha v Klingenthalu neko zmes med svilo in katgutom. Nit je napravljena iz katgutne mase, ki je več ali manj prevlečena s svilnatimi nitmi. Prednosti te zmesi: Večja trpežnost, reditega se dajo čisto tanke niti napravljati, boljša sterilizacija, ker so te niti bolj prožne in so svilnate niti že prej močno sterilizirane. Potek raztopljenja katguta se zavleče, gotovo ozdravljenje notranjih ran je tako zagotovljeno, predno se te vezoče niti raztopé; svilnate niti se napolod skupno s katgutom raztopé.

— **Pariški avtotakсни šoferji med vojno.** K osebam, katere se najbolj poželi a najtežje dobi, spada v pariškem pouličnem življenju sedaj brez dvoma avtotakсни šofer. Pomanjkanje prometnih sredstev, ki je v Parizu dokaj večje nego v drugih glavnih mestih vojujočih se držav, je povzdignilo šoferja najemnih avtomobilov za osebo velike važnosti. Šoferji so postali pravi gospodarji ulic. One, ki bi se upali zahtevati, da mora biti taksameter vedno v redu in da se ne sme prekoračiti mestnega tarifa, zaničujejo na najbolj podle načine. Pri vse tem pa jim gre, kakor poroča »Gaulois« izvrstno, ker znaša povprečno njih dnevni zaslužek 15 Frankov. Kljub temu pa neprenehoma iznajdujejo nova sredstva, da praznijo občinstvu denarnice. Tako se ne prikažejo nikoli blizu gledališč in javnih lokalov da trudnega Parizana, ki se prav močno veseli da je bil tako srečen, da je po dolgem iskanju vendar našel en auto, prav pošteno oskubijo. Taksameter denejo vedno stran, češ, da so se pokvarili. Branijo se, da bi peljali, sklicujoč se na pomanjkanje benecina in šele če jim potnik obljubi dvakratno plačilo, se ga vendar usmilijo. Očividno tem šoferjem vojska ni škodovala, ampak se koristila. Srečni ljudje!

— **Pridelovanje kvasa — ruske narodne pijače.** Na Ruskem občé narodna pijača je kvas, ki je čisto neškodljiv in jako po ceni, da bi ga prav lahko tudi pri nas upeljali. Kvas je izdelek takozvanega »divjega vrenja«. To pijačo, ki je bela, rdeča, peneča itd. se pa prideluje na sledeči način: V primerni posodi zavreješ 20 l vode in prideniš potem 400 g ječmenove moke in 800 g ječmenovega sladcu, od katerih vsak mora biti že prej dobro pomešan z vodo. Kasneje dodaneš 800 g v ploščice zrezanega ječmenovega kruha. Ko je vse dobro prekuhamo, pustiš, da se ohladi in precediš pazljivo skozi cedilo. Potem vržeš v tekočino 600 g sladkorja in 60—100 g drož, zmešaš tako dobro, da se sladkor ves stopi, pustiš potem eno uro v miru in preločiš nato v steklenice, v katere si del prej v vsako po tri rozine, in dobro zamašiš. Poleti shraniš te steklenice v ledenici, pozimi v navadni kleti. Čez dva dni je kvas že dober za pit, da se pa tudi dalje časa ohraniti.

Razpad sporazuma.

Soiija, 7. febr. (Kor. ur.) Vladno glasilo »Narodni Prava« izvaja: Sporazum, ki izjavlja svetu, da se je pričel vojskovati za torišče notranjih bojev, ki groze, da pokoljejo sporazum pod težo strašnih zločinov, ki jih je zakrivil proti človeški družbi, ko je potegnil meč, da brani gnezdo

prostaških morilcev, Srbijo. Rusija »črnih stotin« prireja danes kongrese, na katerih se zahteva, naj se uniči vsaka svoboda ruskega naroda. Če se Rusiji ne čudimo, je pa naravnost neverjetno, kar se godi v Angliji, zibelki civilizacije. Na svobodo, ki se jo je priborilo angleško ljudstvo v stoletnih krvavih bojih, je izvedlo 19 ministrov in 400 poslancev napad. Kmalu se prične popoln razpad sporazumnih velesil.

Darovi.

— **Božičnico** so praznovali 24. decembra 1915 ob 4. uri popoldne v podružnici garnizijske bolnišnice v II. državni gimnaziji, katero so posetili med drugimi tudi višji štabni zdravnik g. dr. Geduldiger, predsednik Rdečega križa g. del Cott in g. major Kramaršič. V veliki dvorani (sedaj bolnišnica) je bilo postavljeno krasno božično drevo, na mizi pa veliko število zavrtkov oziroma darila za ranjence in bolnike ter strežnice; daril je bilo čez 200. Pozdravni nagovor je držal bolniški častnik nadporočnik g. dr. Cyvin. Nato je vojni kurat Madžarec prečital pismo vojnega škofa dr. Bjelika, in posebej se govoril o drugi božičnici v vojski. Dalje je imel še krasen nagovor g. major Kramaršič, na katerega je sledil trikratni »Hural« Nato so strežnice pele razne ljudske in božične pesmi, nakar so se po gospej štabnega zdravnika dr. Trenkler in gdč. A. pl. Mattanovich razdelila krasna darila, zakar so se darovanci posebno prisrčno zahvaljevali ter razen tega so dobili še po nekoliko pijače in slaščic. — Tukaj navajamo imena darovateljev: Polkovnik zdravnik dr. Koleser 1 sod pive, gospa Lea Knez 100 K, g. Ivan Krisper 50 K, gdč. Blanka Nemeč 10 K, gospejno oskrbovalno društvo po gospej pl. Tornago 20 K, gospa Hermina del Cott 21 K, gospa štabnega zdravnika dr. Trenkler 10 K, gdč. Irena pl. Alpi in gdč. Gilly 7 K, tvrdka Kanc 5 K, gospa dr. Paichel 10 K in 500 svalčic, gospa dr. Eger 800 svalčic in 10 steklenice vina, tvrdka L. C. Mayer 6 ducatov žepnih robcev, gospa Minka Šarabon 1 ducat zglavnikov, 6 kg bonbonov, 6 ducatov svinčnikov, 24 žepnih ogledal (toaletna), 1000 vojnopoštnih dopisnic, 3 kg orehov, 3 kg Caces, 3 ducate žepnih robcev, 20 map papirja in kuvverte, 4 zavitke medenjaka, 1 ducat zapisnih knjižic, 6 kom. žepnih nožev, 18 komadov napolnjenih tobačnic, 2 ducata mila, 20 zavrtkov tobaka; tvrdka Miklavc—Drofenig: 11 ducatov žepnih robcev, 2 ducata zglavnikov, 10 ducatov flanelastih nogavic, 12 škatelj okraskov za božično drevo; tvrdka Kander: žepna ogledala, zapisnih knjižic, papeterije, krtačice, svinčnike; gospa Marija Česnik: 500 svalčic, gdč. M. Mattanovich 500 svalčic, 6 žepnih robcev, 2 žilogrevca, nogavice in 1 volneno srajco; tvrdka Magdič: 1 ducat žepnih robcev, manšete, varovance ovratnikov, milo, varnostne igle in žepna ogledala; tvrdka Voltmann: 2 zavitka slaščic; tvrdka Čvančara: milo, krtačice in praške za zobe; tvrdka Mencinger: 5 kg bonbonov; tvrdka Škul: razglednice in vojnopoštne dopisnice; tvrdka Gerber: razglednice in vojnopoštne dopisnice, ogledala, zapiske, papir, svinčnike in božične jaslice; tvrdka Giontini: razglednice, svinčnike in okraske za božično drevo; tvrdka Ničmann: 30 zavrtkov papirja, 200 vojnopoštnih dopisnic, 5 ducatov svinčnikov; tvrdka Pauschin: 1 stroj za kavo in 35 šalic; tvrdka Kirbisch slaščice; tvrdka Bonač: 25 dnevnih knjižic, 3 zavitke gumbov za ovratnike, 5 ducatov svinčnikov, 2000 razglednic, 200 kuvert, 6 map papirja; g. računski svetnik Kovač 2 zajca, gospa Kušar 500 svalčic, Rdeči Križ 400 razglednic. Posebna zahvala gre tvrdkam Knez, Šarabon in Miklavc—Drofenig, ki so skozi celo leto isto bolnišnico velikodušno podpirali.

»Unione popolare«.

Nova organizacija italijanskih katoličanov. Sedaj so tudi italijanski katoličani dobili dobro zasnovano, do podrobnosti izpeljano in od sv. očeta potrjeno organizacijo. Imenuje se »Unione popolare« in se razteza preko celega italijanskega kraljevstva. Kakor poroča vatikanski »Osservatore Romano«, so v »Ljudski zvezi« združena vsa sremljenja »katoliške akcije«. — »Ljudski zvezi« morajo pristopiti vsi »vojujoči se kristijani« (catholici militanti), ki so člani tega ali onega katolišk. društva. Novo društvo je strogo enotno organizirano: predsednika (sedaj grof della Torre) imenuje sv. oče in sicer za tri leta. Predsednika podpira osrednja komisija, ki ima seje vsak mesec in se ima ravnati po »navodilu sv. očeta in posebno po okrožnicah o delavskem in socialnem vprašanju.« V tej osrednji komisiji so predsedniki štirih že obstoječih zvez (gospodarsko-socialnega društva, volivnega društva, zveze katoliške mladine in katoliškega ženskega društva) in 6 članov, katere imenuje za tri le-

Naročajte „Slovenca“!

ta generalni svet. Ta generalni svet izvolijo razne škofije. Pravila dijecezanskih komisij mora odobriti osrednja komisija. V dijecezanski komisiji je tudi »duhovni asistent«, katerega imenuje škof. Sploh so dijecezanske komisije podrejene osrednji komisiji. Pod dijecezansko komisijo stoji župnijska društva in vsaka župnija naj ima svoje društvo.

Župnijska društva tvorijo dijecezansko društvo, ki voli enega delegata. Ta sklicuje in predseduje vsako leto vsaj enkratnemu zborovanju odposlancev raznih župnij. Dijecezanska komisija skliče vsako leto vse društvenike na zborovavne. Dijecezanske komisije kake gotovve pokrajine pa se tudi zberejo na pokrajinska zborovanja. Kakor vidimo, je ta organizacija zelo natanko izvedena. »Unione popolare« pa ima namen ljudstvo vzgajati po naukih rimske cerkve in sicer za dosledno in prostodušno izpolnjevanje verskih, državljanških in socialnih dolžnosti in vso voljo in silo vseh italijanskih katolcev združiti za ohranitev in brambo onih načel, od katerih je odvisno krščansko prerojenje družbe.

Odlikovanja.

Cesarsko pohvalno priznanje je dobil ritmojster 7. dež. orož. pov. Maks Košak. Zlat zaslužni križec na traku hrabrostne svetinje je dobil sanitetni praporščak 27. pp. Ivan Pečar. Srebrni zaslužni križec s krono na traku hrabrostne svetinje sta dobila rač. podčastnik 47. pp. Alojzij Trauner in četovodja 26. dom. p. Ernest Punder. Srebrno hrabrostno svetinjo 1. vrste je dobil inf. 87. pp. Majerhold Anton. Srebrno hrabrostno svetinjo 2. vrste so dobili: enol. prostovoljec nadlovec Keller Miloš in kadet Fortun Ivan, pri 20. lov. bat.; kander Eschenauer Josip, štabni narednik Prašek Silvester, desetnika Nagel Vinko in Brandstätter Josip, poddesetnik Kropfisch Valentin, infanteristi Steiner Josip, Hrobat Tomaž, Stückler Marko, Huber Franc in Lanzinger Franc, vseh 10 pri 7. pp.; lovci Rakovec Franc, Štular Mihael, Fraznik Ignacij in Avbelj Josip, vsi pri 7. l. bat.; lovec 20. l. bat. Gimona Štefan; nadlovec Aplenc Franc, san. podčastnik Trebec Anton, patroljni vodji Slejko Franc in Luttenberger Valentin, vsi pri 20. lov. bat. Srebrni zaslužni križec na traku hrabrostne svetinje je dobil enol. prost. četovodja 27. črnovojs. pp. Rudolf Vizintin. Kraljevi bavarski vojski zaslužni red 3. vrste z meči je dobil major 27. dom. p. Hermenegild Sandri. Srebrno hrabrostno svetinjo 2. vrste je dobil orož. nad. stražmojster 14. dež. orož. pov. Matija Smolej. Zlat zaslužni križec na traku hrabrostne svetinje sta dobila voj. oskrb. akcesist Albin Finsterle in medik. akcesist 27. dom. p. Josip Ančik. Srebrno hrabrostno svetinjo 1. vrste je dobil narednik 27. dom. p. Jekoš Avgust. Srebrno hrabrostno svetinjo 2. vrste so dobili: nad. orož. stražmojster 6. dež. orož. pov. Vrabl Ivan; desetnik Pongrac Franc in infanterist Severa Tomaž, oba pri 27. črnovojs. pp.

Gospodarstvo.

KAKO BOMO LETOS CEPILI AMERIŠKE TRTE?

Vsled množičnih vprašanj od strani vinogradnikov sledi sledeče poučilo:

Ker ni mogoče dobiti gumijevih vezi, je zeleno cepljenje brezuspešno. Najlažje bi se dalo cepiti še po ogrskem načinu (v precep), ali tudi tu je brez gumijevih vezi uspeh negotov.

Zato je najboljšje, da cepimo trte na suho, spomladi.

Dovolj močne trte, to je divjake, ki imajo lanske mladice vsaj tako debele kot svinčnik, cepimo najbolje visoko.

V to svrhu jih pri predstojeci režnji obrežemo tako, da pustimo na vsaki trti dve do tri najmočnejše mladice in te obrežemo na dolžino 1 m 30 cm do 1 m 40 cm. Zgornje dve očesi na teh mladikah pustimo, ostale oslepimo (oberemo).

Kadar potem koncem aprila ali začetkom majnika dosežejo poganjki, izrastli iz puščenih dveh očes, dolžino kakih 30 cm, odrežemo mladice pod temi poganjki in jih ocepimo.

Cepi se z angleško kopolucijo (poševna rez z jezičkom).

Veže se z zamaški (gobami) in z žico. K temu potrebne priprave ima na prodaj tverka F. Kenda, Novo mesto.

Kdor nima teh, veže lahko s pavolo ali z rafijo in zamaže s cepilnim voskom, a uspeh je slabši kot pri vežnji z zamaški.

Drugače pa cepimo trte lahko tudi nizko pri tleh, na starem lesu. Starejše močne trte cepimo tu v sklad (razkol, precep), mlade, tanjše tudi lahko s kopolucijo. Takih trt ni treba grubati, a cepljenje pri tleh je bolj težavno in zamudno kot visoko cepljenje.

Cepiče, to je zdrave enoletne mladice dobrih sort, je narezati že meseca fe-

bruarja in jih je spraviti na hladnem kraju (n. pr. v kleti), v vlažnem pesku ali svinčju. Cepič pred cepljenjem nikakor ne sme odganjati.

Še predno pride čas cepljenja, priredi podpisani na več krajih cepilne tečaje. Glavni, celodnevni tečaj se pa boče vršil pri državni trtnici v Brslinu začetkom meseca aprila.

Kdor se ga misli udeležiti, zglašil naj se že zdaj pri podpisanim.

B. Skalický,
c. kr. vinarski nadzornik, Novo mesto.

Vojaki pozdravljajo in poročajo.

Prejeli smo:

Iskrene pozdrave z Dunaja pošiljamo vsem domačim in prijateljem Slovenci trdnjavskega topniškega bataljona. Prebivamo v barakah, ki so zelo svetle in tudi gorke. Proti mrazu smo v njih dobro zavarovani. Spimo vsak dan do šeste ure zjutraj. Na vežbališče, ki je oddaljeno le kake četrt ure od nas, odhajamo vsako jutro ob osmih. Ekserciramo potem do enajstih, nato je menaža, ki se vedno jako dobro prileže. Po kosilu gremo ob dveh zopet na vežbališče do polpetih. Slovenci smo vedno veseli, kar dokazuje petje, ki se sliši, kjer marsikam. Doma v baraki vedno prepevamo, kakor tudi na vežbališču. Časopise redno dobivamo. K sv. maši hodimo vsako nedeljo ob osmi uri v cerkev sv. Antona Pad. V nedeljah popoldne si pa ogledujemo mesto. Z ostalimi Slovenci pridejo skupaj v »Slov. Straži«. Želimo pa vsi, da bi Bog dal kaj kmalu ljubi mir, da se zopet vidimo veseli v domačih krogih. — Srečko Žumer, topničar. Verdir Peter, Meško Franc, predmojstra. Topničarji: Maslé Ivan, Zore Jožef, Dolenshek Fr., Zore Alojzij, Keršič Janez, Adamič A., Češarek Joško, Feude Alojzij, Jeriček A., Zganjar I., Majerle M., Petek Št., Avšič A., Cerkl Janez, Bojc Franc, Jerič Florjan in drugi. — Slovenski fantje na koroškem bojišču pozdravljajo vse znance in prijatelje, sorodnike in stariše. Stražimo že osem mesecev lačnega polentarja. Poželjivo se ozira na naše postojanke, iz katerih se vali beli dim. Mi se grejemo pri topli peči, on pa zmrzuje gori na visoki sneženi skali. Pokažemo mu večkrat naše velike štruce komisa, ki jih lahko vidi brez daljnogleda. Krebelj A., Materija; Mahnič Franc, Sežana; Renko Peter, Lokavec; Hvala Alojzij, Lokavec; Jakopič Rafael, Markič; Ambrožič F., II. Bistrica; Kokelj Ant., Ziri; Walas Ant., Strmec; Mlekuš Josip, Soča; Šiškovič F., Slivje; Krebelj Pavel, Sajevče; Kranik Andr., Kožaršče; Skrlj Pavel, Zarečica; Avgust Škrt, Leupa; Znidaršič Jern., Bloš. polica; Semenič Ivan, Št. Vid-Vipava; Ferjančič Ivan, četovodja, Idrija; Josip Vončina, četovodja, Lokovec; Kovačič Ivan, desetnik, Kozjane. — Gromovit Ural in srčen pozdrav s skalnatih koroških gora kličejo sinovi domovine: Desetnik Franc Kos, Sromlje pri Brezicah; predstrellec Franc Martinčič, Stari trg, Notranjsko; predstrellec Alojzij Slokar, Kostanjevica - Krško; topničarji Fr. Mavrič, Podgrad; I. Godnič, Kostanjevica, Primorje; J. Zlebir, Gorenjsko; Areon, Renče; Josip Zago, Koper; Fran Cimmermann, Ljubljana; Herri, četovodja, Gorica. — Andrej Stih, pd. Strum iz Staregasela naznanja domačim, znancem in prijateljem, da se nahaja sedaj v bolnišnici. Vse skupaj lepo pozdravlja in prosi, naj mu kaj pišejo na naslov: Andrej Stih, Res. Spital Nr. 2, Abt. 1, Zimm. 21, Bismark-Schule, Klagenfurt. — Vsem Slovencem in Slovenkam in vsem sobratom na drugih bojiščih pošiljamo Slovenci od 30.5 cm možnarske baterije pristrčne pozdrave! Henrik Goropevšek, Ivan Podplatnik, A. Iskra, Iavn Pečovnik, Ivan Kraljič, Ivan Prž in Ferdinand Luke. — Pristrčne pozdrave vsem čitateljem »Slovenca« pošilja s Sv. Mihaela praporščak Štefan Klavs. — Vse znance in prijatelje pozdravlja Artur Mrevlje.

Najiskrenejše pozdrave svojim staršem in drugim domačim ter vsem prijateljem in znancem pošiljajo iz strelskih jarkov korajžni in veseli: Četovodja Heine Viktor, desetniki Podržaj Franc, Pirc Karl in Tomc Filip, vsi iz Ljubljane; strelci Šinigoj France, Brce Lojze, Vodopivec Tone, Bric Andrej, vsi iz Dornberga; Bajt Jože, Reja Tone iz Števerjana; Brankovič Lojze iz Tabora pri Dornbergu (pred kratkim odklikovan); Založnik France, Jesenko Miloš, Primc Josip, Kocjan Josip, Škerjanc Janez, Jörg Viktor, Curk Janez, vsi iz Ljubljane; Benčina Janez iz Kočevja; Nedizavec Lojze, Hodnik Vincenc, oba iz Škofje Loke; Janez Prebil iz Podsmreke pri Ljubljani. — Slovenski fantje in možje lovskega bataljona pošiljajo iz strelskih jarkov ob Soči pristrčne pozdrave: Četovodja Trtnik Alojzij; desetniki Žužek Jos., Kozjak Ivan, Jeran Anton, Bemšak Franc; poddesetniki Mušič Ivan, Černe Rudolf, Mali Gustel; žitnik Josip, lovec. — Vsem Slovencem, posebno pa nesrečnim beguncem iz solčnih Brd pošiljajo najpristrčnejše pozdrave: Fran pl. Reya, Kozana; Čoforin Matjaž, Kanal; Stušek Alojzij,

Boh. Bistrica; Hlastan Franc, Rajhenburg, vsi v Vereinsfiliale-Spital 1, Herbststraße 86, Z. 17, II., Dunaj XVI.

Danes ob 1/2 9 uri zvečer v KINO CENTRAL v deželnem gledališču

poleg ostalega bogatega sporeda še

„Slike iz Črnogore“

„Naš oklopni vlak v boju z Italijani“

in

„Plitviška jezera na Hrvaškem“

Slike čarobne lepote!

Zahvala.

316

Za vse sočutje in ljubeznivo spremstvo k zadnjemu počitku naše preljube matere in stare matere, gospe

Jere Zor

zasebnice

izrekamo tem potom vsem dragim sorodnikom, prijateljem in znancem našo iskreno zahvalo.

Sp. ŠIŠKA, 7. febr. 1916.

Žalujejo otroci.

Nišo kupim

oddaljeno od mesta, tih kraj, Dolenjsko ali Štajersko, posestva za 1 kravo. Ponudbe s ceno upravištvu „Slovenca“ pod številko 302.

Kupi se 10-20hl dobrega belega vina.

Uzorec ali vprašanja v hotel „Balkan“

284

Trst.

Krepko in pridno

DEKLE

z dežele, vajeno vsakega kmečkega dela, želi vstopiti v službo najraje kje v bližini Ljubljane. — Naslov pove uprava „Slovenca“ pod številko 314.

Izprašan

292

kurjač-strojnik

čele možno izučiti ključavnikar ali kovač, oženjen, v najširši prost, trezen, se sprejme takoj v tovarni za podolovanje šote v Babni gorci, pošta Škofljica.

Oklic.

A VIII 115 14/56

Prostovoljna sodna dražba zemljišča vlož. št. 394 davčne občine St. Vid nad Ljubljano, obstoječega iz hiše št. 78 v St. Vidu z vrtom, kletjo in vodnjakom se določa na dan 9. februarja 1916 ob 9. uri dopoldne na licu mesta v St. Vidu, št. 78.

Dražbeno izkupilo je vplačati v roke sodnije.

C. kr. okrajno sodišče v Ljubljani odd. VIII.

296 (3)

dne 28. januarja 1916.

Zaloga pohištva in tapetniškega blaga.

Mizarstvo.

Popolna spaina oprava za 2 osebi zgotovljena iz tu- ali inozemskega oreha ali hrasta z marmorjem in ogledalom

Zaloga otroških vozičkov.

Cene konkurenčne.

Blago solidno.

350 K

J. Pogačnik

Ljubljana, Marije Terezije cesta 13-18.